

Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ

Δελτίο Επικοινωνίας Μελών Συνδέσμου Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας “Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ”

Ιδιοκτήτης - Εκδότης:

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ “Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ”

Πειραιώς 4, Αθήνα 104 31 • τηλ.: 210 5238158 • ΚΩΔ. 2532 • email: agia.triada@kaloskopi.gr • www.kaloskopi.gr
(Υπεύθυνος σύμφωνα με το Νόμο: το εκάστοτε Διοικητικό Συμβούλιο)

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Ζ΄ • ΧΡΟΝΟΣ 50ος • ΤΕΥΧΟΣ 211 • ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2024

- **Γενική Συνέλευση Τοπικής Κοινότητας Καλοσκοπής 2024**
- **4 Δεκεμβρίου 1942 Θήβα – Το ανεκπλήρωτο Τάμα**
- **Μετανάστευση από την Κουκουβίστα στην Αμερική – Μέρος Γ΄**
- **Εγγραφή του Συνδέσμου στο Μητρώο του Υπουργείου Πολιτισμού**
- **Από το άγαλμα του Μακρυγιάννη στο Παλιό Πανεπιστήμιο**

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ «Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ»
καλεί τα μέλη του

**την Κυριακή 26 Ιανουαρίου 2025 και ώρα 11:00 π.μ.
στην αίθουσα εκδηλώσεων του ξενοδοχείου NOVUS**

(Καρόλου 23, Πλατεία Καραϊσκάκη, πλησίον του σταθμού «Μεταξουργείο» του μετρό).

στην **Ετήσια Τακτική Γενική Συνέλευση του Συνδέσμου.**

Το πρόγραμμα περιλαμβάνει:

- Συνάντηση των μελών, γνωριμία και ανταλλαγή ευχών.
- Χαιρετισμό του προέδρου του Δ.Σ.
- Κοπή της Πρωτοχρονιάτικης πίτας.
- Εκλογή προεδρείου της Γενικής Συνέλευσης.
- Παρουσίαση του οικονομικού απολογισμού του έτους 2024 και της έκθεσης της Εξελεγκτικής Επιτροπής.
- Κατάθεση του προϋπολογισμού του έτους 2025 για συζήτηση και έγκριση.
- Απολογισμό του Δ.Σ. για το έργο του έτους 2024 και ενημέρωση των μελών για τα θέματα που είναι σε εξέλιξη.
- Γενική συζήτηση με θέματα που αφορούν τον Σύνδεσμο και το χωριό.
- Βράβευση των επιτυχόντων το έτος 2024 σε ΑΕΙ.
- Κλείσιμο των εργασιών της Γενικής Συνέλευσης.

*Η παρουσία και η συμμετοχή κάθε μέλους στην Γενική Συνέλευση
υποστηρίζει, ενισχύει και ενδυναμώνει
τον Σύνδεσμο και το χωριό μας, την Καλοσκοπή!*

Γενική Συνέλευση Τοπικής Κοινότητας Καλοσκοπής 2024



Πραγματοποιήθηκε το **Σάββατο 26 Οκτωβρίου 2024** στην πλατεία του χωριού η Γενική Συνέλευση της τοπικής κοινότητας του χωριού μας. Στη συνέλευση συμμετείχαν, από το τοπικό συμβούλιο ο πρόεδρος του χωριού Τσιαμπάς Δημήτριος και το μέλος Μπάνος Παναγιώτης και 50 περίπου συγχωριανοί μας. Συμμετείχαν επίσης ο δήμαρχος Ταγκάλης Παναγιώτης, η αντιδήμαρχος Χριστοδούλου Αθηνά και ο πρόεδρος της ΔΕΥΑ Μανανάς Ιωάννης. **Πρόεδρος της συνέλευσης** εκλέχτηκε ο **Κωνσταντίνος Ν. Κυριαζής** και καθήκοντα γραμματέα ανέλαβε ο **γραμματέας** της κοινότητας **Αθανάσιος Λαγός**.

Ο **πρόεδρος της κοινότητας Δημήτριος Τσιαμπάς** παίρνοντας τον λόγο καλωσόρισε και ευχαρίστησε τον Δήμαρχο και την αντιδήμαρχο για την παρουσία τους και εξήρε την άριστη συνεργασία που είχε μαζί τους κατά την διάρκεια του χρόνου. Ενημέρωσε τους συμμετέχοντες για το έργο που έχει εκτελεστεί από την κοινότητα, το οποίο χαρακτηρίσε εξαιρετικό, κυρίως στον τομέα της καθαριότητας αλλά και σε όλους του τομείς εκτός από έργα οδοποιίας. Ειδικότερα έγινε συντήρηση των κάδων σκουπιδιών, έγινε καθορισμός θέσης ΑμΕΑ, τοποθετήθηκαν προστατευτικά κολωνάκια στο δρόμο μπροστά από το μνημείο του Παπαντριά, επισκευάστηκε και ανακαινίσθηκε το κοινοτικό γραφείο και πολλά άλλα. Αναφέρθηκε επιπλέον στις ενέργειες που έκανε προς την Μητρόπολη Φωκίδος, για να τοποθετηθεί ιερέας στο χωριό μας ο πατήρ Βασίλειος Βλάσης. Ευχαρίστησε τον Σύνδεσμο, την ΚοινΣΕΠ kaloskopiRestart, τον πρώην πρόεδρο Κόλλια Γεώργιο και τους συγχωριανούς μας Βασίλη Σαλάι, Φώτη Σαλάι και Τόνι Μπέντζο, για την βοήθεια που προσφέρουν στην κοινότητα όταν απαιτείται.

Ο λόγος στη συνέχεια δόθηκε στον **πρόεδρο του Συνδέσμου Νάκο Γεωργίου** ο οποίος έθεσε σειρά θεμάτων για τα οποία ζήτησε να δοθούν εγγράφως οι απαντήσεις από τις αρμόδιες διευθύνσεις του Δήμου. Έθεσε τα παρακάτω θέματα:

- Βαφή εξωτερικά της μάντρας του νεκροταφείου και εκταφή όσων δεν καταβάλουν το ετήσιο τέ-

λος ταφής.

- Καθαρισμός και διευθέτηση των ρεμάτων εντός του χωριού, γιατί τον χειμώνα θα αποτελέσουν αιτίες πλημμυρών.

- Συντήρηση και διάσωση των τριών πέτρινων γεφυριών του χωριού μας.

- Συντήρηση και διάνοιξη των εσωτερικών μονοπατιών του χωριού.

- Η παιδική χαρά του χωριού μας δεν πιστοποιήθηκε για το 2024, με αποτέλεσμα τον μήνα Αύγουστο που ήταν απαραίτητη, ήταν κλειστή, σε αντίθεση με πολλές άλλες παιδικές χαρές του Δήμου που χρηματοδοτήθηκαν, συντηρήθηκαν και πιστοποιήθηκαν.

- Για την εφαρμογή του νόμου πυροπροστασίας των ακινήτων ζήτησε από τον Δήμο να προβεί σε ενέργειες που θα επαυξήσουν τα μέτρα πυροπροστασίας του χωριού, όπως περιμετρική ζώνη 10 μέτρων και καθαρισμό των δασικών εκτάσεων εντός του χωριού.

- Για την υδροδότηση των χωριών Καστέλλια, Οινόχωρι και Σκλήθρο από το Κεφαλόβρυσο, θεωρεί ότι γίνεται παράτυπα και αυθαίρετα τόσο σε ποσότητα νερού όσο και σε χρονική διάρκεια και δεν εφαρμόζεται η σχετική άδεια (ΑΠ 4887/185818 21-10-2016) η οποία έχει λήξει από το 2022.

- Η Γκιώνα δεν έχει αξιοποιηθεί από τον Δήμο ως ορειβατικός προορισμός και δεν αποτελεί όπως επιθυμούμε, μοχλό για τουριστική ανάπτυξη της περιοχής μας.

- Ο εκπρόσωπος του Δήμου για τα μαρτυρικά χωριά που εκπροσωπεί και το χωριό μας, δεν μας γνωρίζει ούτε έχει συνεργαστεί μαζί μας.

Στη συνέχεια ο λόγος δόθηκε στον **Παναγιώτη Δημόπουλο** μέλος του Δ.Σ. της ΚοινΣΕΠ KaloskopiRestart ο οποίος έθεσε τα θέματα:

- Της χρηματοδότησης μέσω της Περιφέρειας, για την μετατροπή του υπογείου κάτω από την Λαογραφική Έκθεση σε πολυχώρο, η οποία βρίσκεται σε εξέλιξη.

- Την μετατροπή του χώρου της πρώην παιδικής χαράς της Παναγίας σε χώρο αναψυχής με πλακόστρωτο δάπεδο και παγκάκια, με ενέργειες και χρηματοδότηση από την ΚοινΣΕΠ.

Ακολούθησε ο **πρώην πρόεδρος της Κοινότητας Γεώργιος Κόλλιας** θέτοντας υπόψη των παρισταμένων για συλλογή υπογραφών, το παρακάτω αίτημα προς το Περιφερειακό Συμβούλιο Στερεάς Ελλάδας. Τον βασικό κορμό του αιτήματος συνέταξε ομάδα κατοίκων από όλες τις Περιφερειακές Ενότητες της Στερεάς Ελλάδας τονίζοντας και τα ιδιαίτερα θέματα της κάθε Περιφερειακής Ενότητας. Το κείμενο του αιτήματος που υπέγραψαν μεταξύ των άλλων και 16 συγχωριανοί μας και αφορά θέματα περιβαλλοντικής υποβάθμισης όλης της Φωκίδας είναι το εξής:

ΑΙΤΗΜΑ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Στη Φωκίδα έχει συντελεστεί μια άνευ προηγουμένου περιβαλλοντική καταστροφή από τις εξορύξεις και με πολλές αποκαταστάσεις να μην έχουν γίνει ή να έχουν γίνει περίπου, ενώ συνεχίζονται με νέες αδειοδοτήσεις. Το 60 % και παραπάνω της έκτασης της Φωκίδας είναι Οριστικές Παραχωρήσεις για εξορύξεις. Η Φωκίδα σύμφωνα με το Περιφερειακό Χωροταξικό Σχέδιο είναι κατά προτεραιότητα μεταλλευτικής δραστηριότητας.

Ο προστατευόμενος Ελαιώνας της Αμφισσας έχει καεί δύο φορές τα τελευταία χρόνια.

Οι χώροι εμπλουτισμού και φόρτωσης του βωξίτη στο Λαρνάκι της Ιτέας είναι εκεί για να θυμίζουν τις παρανομίες, που έχουν γίνει και για να «αναβαθμίζουν» το παραλιακό μέτωπο της Ιτέας, ακριβώς κάτω από το παγκόσμιο μνημείο των Δελφών.

Τμήμα του παραλιακού μετώπου του Νομού έχει καταληφθεί από μονάδες ιχθυοκαλλιέργειας και δέχεται ανεξέλεγκτες περιβαλλοντικές πιέσεις.

Το ίδιο συμβαίνει σε διάφορες άλλες περιοχές του Νομού με τις εγκαταστάσεις ανεμογεννητριών και φωτοβολταϊκών.

Τα πολλά χιλιόμετρα εναερίων ηλεκτρικών δικτύων εξυπηρέτησης αυτών είναι ο εν δυνάμει κίνδυνος πυρκαγιών.

Αιολικές εγκαταστάσεις, μικρά υδροηλεκτρικά, ιχθυοκαλλιέργειες, ποιότητα και επάρκεια υδατικών πόρων, διαχείριση στέρεων αστικών απόβλητων είναι οι τρέχουσες πιέσεις.

Το παζλ της υφιστάμενης περιβαλλοντικής καταστροφής συμπληρώνεται με τις απειλές εγκατάστασης νέων ανεμογεννητριών, νέων μικρών υδροηλεκτρικών, την εγκατάσταση φωτοβολταϊκών πάρκων (και πλωτών στη λίμνη του Μόρνου), τον άνευ προηγουμένου πολλαπλασιασμό των ιχθυοκαλλιεργειών, την έναρξη εγκατάστασης μονάδων ηλεκτρικής αποθήκευσης, την επέκταση των εξορυκτικών δραστηριοτήτων.

Πλέον η Φωκίδα, όπως και άλλοι νομοί της Στερεάς Ελλάδας δέχονται μια ανελέγητη απειλή περαιτέρω περιβαλλοντικής υποβάθμισης και καταστροφής.

Είναι γνωστό ότι η περιοχή των Δελφών και το μυθικό πρόσωπο του Ηρακλή είναι από τα μεγαλύτερα Brand Names. Ο προστατευόμενος Ελαιώνας της Αμφισσας, οι πανέμορφες παραλίες με τους εκπληκτικής ομορφιάς ορεινούς όγκους της Φωκίδας, μαζί με τους Δελφούς και τα Πυρά του Ηρακλέους θα μπορούσαν να είναι η εναλλακτική πρόταση μιας ήπιας και βιώσιμης τουριστικής ανάπτυξης της Φωκίδας. ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΟ ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑ ΤΗΣ ΦΩΚΙΔΑΣ απέναντι στις «αόρατες δυνάμεις» των κερδοσκοπικών – αεριτζιδικών συμφερόντων.

Η Φωκίδα έχει το θλιβερό προνόμιο να είναι από τους πιο φτωχούς νομούς της χώρας.

Επειδή η κατάσταση για τον τόπο μας έχει ξεφύγει πέρα από κάθε όριο λογικής, πέρα από κάθε όριο αντοχής περιβαλλοντικής υποβάθμισης, αλλά και πέρα από κάθε όριο κοινωνικής ανοχής.

Επειδή η καταστροφή θα συνεχιστεί με ασύλληπτους ρυθμούς.

ΖΗΤΟΥΜΕ

- Την άμεση σύγκλιση έκτακτης και μονοθεματικής συνεδρίασης του Περιφερειακού Συμβουλίου για την κατάσταση του περιβάλλοντος στη Φωκίδα και τις ενέργειες που πρέπει να γίνουν.
- Την διακοπή της διαδικασίας γνωμοδότησης επί όλων των εκκρεμών Μελετών Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων έργων ΑΣΠΗΕ, ΜΥΗΕ, ΦΩΤΟΒΟΛΤΑΪΚΩΝ, ΜΟΝΑΔΩΝ ΙΧΘΥΟΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑΣ στην Περιφερειακή Ενότητα Φωκίδας από την Επιτροπή Περιβάλλοντος και την εισαγωγή τους στο σώμα της ολομέλειας ως κρείσσονος σημασίας θέματα.

Δραστηριότητες του Συνδέσμου

- Την Κυριακή 20 Οκτωβρίου 2024, οργάνωσε και πραγματοποίησε περίπατο «Από το άγαλμα του Μακρυγιάννη στο Παλιό Πανεπιστήμιο», με ξεναγό στο κέντρο της Αθήνας.
- Ο πρόεδρος και μέλη του Δ.Σ. συμμετείχαν στην Γενική Συνέλευση της Τοπικής Κοινότητας του χωριού της 26η Οκτωβρίου 2024.

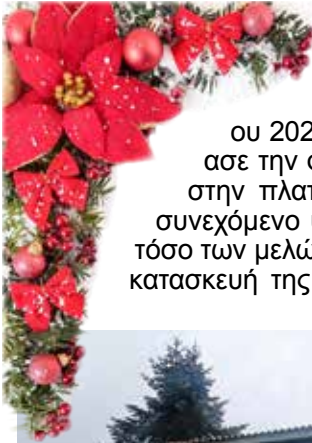
- Ο πρόεδρος και μέλη του Δ.Σ. συμμετείχαν στην κατάθεση στεφάνου στο ηρώο του χωριού την 28η Οκτωβρίου 2024.
- Το Σάββατο 30 Νοεμβρίου 2024, μέλη του ΔΣ και του Συνδέσμου στόλισαν το Χριστουγεννιάτικο δένδρο στο χωριό. Ο Σύνδεσμος προσέφερε εδέσματα ποτά και χυμούς στους

συμμετέχοντες συγχωριανούς μας και στους επισκέπτες.

• Έστειλε ευχές για τις γιορτές Χριστουγέννων – Πρωτοχρονιάς στα μέλη του και σε υπηρεσίες & φορείς της Τοπικής Αυτοδιοίκησης του νομού Φωκίδας.

Το Δ.Σ. του Συνδέσμου ευχαριστεί:

- Τα μέλη και τους φίλους που συμμετείχαν στις εκδηλώσεις του Συνδέσμου στην Αθήνα (την Κυριακή 20 Οκτωβρίου 2024, στον εκπαιδευτικό περίπατο «Από το άγαλμα του Μακρυγιάννη στο Παλιό Πανεπιστήμιο») και στο χωριό (το Σάββατο 30 Νοεμβρίου 2024, στο στόλισμα του Χριστουγεννιάτικου Δένδρου στην πλατεία του χωριού).
- Τα μέλη μας που συνέβαλαν για την επισκευή του γεφυριού στο Μέγα Ρέμα, Γιάννη Χορταριά, που διέθεσε το ποσό των 500€ και Γιώτα Χριστοδούλου (ταμιά του Δ.Σ.), που διέθεσε το ποσό των 100€.
- Το Λογιστικό Γραφείο του Γιάννη Γρηγοράκου, για την συνεχή λογιστική υποστήριξη που παρέχει στον Σύνδεσμο.
- Τον δικηγόρο Ευάγγελο Παλούκη, για την νομική υποστήριξη που παρέχει στον Σύνδεσμο.



Το Χριστουγεννιάτικο Δένδρο στην Καλοσκοπή

Το Σάββατο 30 Νοεμβρίου 2024, ο Σύνδεσμος κατασκεύασε την φάτνη και στόλισε το έλατο στην πλατεία του χωριού. Παρά το συνεχόμενο ψιλόβροχο η προσέλευση, τόσο των μελών μας που βοήθησαν στην κατασκευή της φάτνης και στο στόλισμα

του δένδρου όσο και των επισκεπτών που είχαν έλθει για το Σαββατοκύριακο στο χωριό, ήταν ικανοποιητική.

Όταν οι εργασίες κατασκευής της φάτνης και του στολισμού του δένδρου ολοκληρώθηκαν, ο μικρός Δημήτρης Θεοχάρης άναψε και φωταγώγησε το δένδρο.



Φωτογραφίες από το αρχείο του Συνδέσμου

Βιωματικός Αρχιτεκτονικός Περίπατος



Ο Σύνδεσμος οργάνωσε την Κυριακή 20 Οκτωβρίου 2024 τον βιωματικό περίπατο «Από το άγαλμα του Μακρυγιάννη στο Παλιό Πανεπιστήμιο». Η παρέα των μικρών και των λίγο μεγαλύτερων συγχωριανών και φίλων (41 στον αριθμό), συναντηθήκαμε στην έξοδο του σταθμού του μετρό «Ακρόπολη».

Η 1η Στάση ήταν μέσα στον σταθμό (στο 1ο επίπεδο) μπροστά στη φωτογραφική μεγέθυνση γκραβούρας της παλαιάς Αθήνας με απεικόνιση του Στρατιωτικού Νοσοκομείου, στο οικόπεδο Μακρυγιάννη που κτίστηκε από τον Wilhelm von Weiler. Η 2η στάση ήταν στο άγαλμα του Στρατη-

γού Μακρυγιάννη – Όρια της παλιάς Πλάκας. Η 3η στάση ήταν μπροστά σε ένα από τα λιγοστά σωζόμενα νεοκλασικά σπίτια της Αθήνας του Όθωνα (1836) στην οδό Βύρωνος. Η 4η στάση ήταν στην Οικία Οθωμανικής περιόδου επί της οδού Τριπόδων 32 (Εδώ γυρίστηκε το 1965 η αγαπημένη ελληνική ταινία «Η δε γυνή να φοβήται τον άνδρα»). Περπατήσαμε επί της οδού Τριπόδων, που είναι ο παλαιότερος δρόμος της Αθήνας και διατηρεί το ίδιο όνομα για 25 αιώνες. Η 5η στάση: Άγιος Νικόλαος Ραγκαβάς, η βυζαντινή εκκλησία στα Αναφιώτικα, όπου ήχησε χαρμόсуνα η πρώτη καμπάνα απελευθέρωσης της Αθήνας από τον οθωμανικό ζυγό, στις 31 Μαρτίου 1833, αλλά και 111 χρόνια αργότερα, στις 12 Οκτωβρίου 1944, κατά την αποχώρηση των γερμανικών κατοχικών δυνάμεων. Η 6η στάση: Κτήριο του Μουσείου Ιστορίας του Πανεπιστημίου Αθηνών γνωστό και ως Οικία Κλεάνθους ή «Παλιό Πανεπιστήμιο». Ένα από τα πιο ιστορικά κτήρια της Αθήνας, στο οποίο από το 1837 μέχρι το 1842 στεγάστηκε το πρώτο πανεπιστήμιο της Ελλάδας (και της Βαλκανικής Χερσονήσου), το «Οθώνειο Πανεπιστήμιο», το σημερινό Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών.

Στο ταξίδι στο χωροχρόνο μας οδήγησε για 4η συνεχόμενη χρονιά η αρχαιολόγος Λίλα Πατσιάδου, νύφη του χωριού μας. Μετά τον περίπατο συνεχίσαμε με φαγητό στο Μοναστηράκι.

Εορτασμός της 28ης Οκτωβρίου 2024

Η Εθνική Εορτή της 28ης Οκτωβρίου γιορτάστηκε και φέτος στο χωριό μας με επιμνημόσυνη δέηση και κατάθεση στεφάνου από τον πρόεδρο του χωριού Δημήτριο Τσιαμπά στο μνημείο του Παπαντριά. Φέτος, τον Οκτώβριο του 2024, συμπληρώνονται 80 χρόνια από την αποχώρηση των Γερμανικών κατοχικών δυνάμεων από την Ελλάδα. Στην Ελλάδα γιορτάζουμε την έναρξη του πολέμου την 28η Οκτωβρίου 1940 και όχι την λήξη του στις 12 Οκτωβρίου του 1944, όπως κάνουν τα άλλα Ευρωπαϊκά κράτη, μάλλον γιατί στον Ελληνοϊταλικό πόλεμο (στην Ελλάδα αναφέρεται και ως «Έπος του '40») νικήσαμε. Το 1944 δεν απελευθερωθήκαμε αλλά συνεχίσαμε τον πόλεμο μεταξύ μας για πέντε χρόνια έως το 1949, όταν τα κράτη της Ευρώπης ξανακίζονταν και επούλωναν τις πληγές του Β' Παγκοσμίου Πολέμου.

Ο εξαιρετικά καλός καιρός για την εποχή, συνετέ-



Φωτο: Κασσιανή Γαβρά

λεσε ώστε στο χωριό να υπάρχει κοσμοσυρροή. Ιδιαίτερα το μεσημέρι της Κυριακής 27 Οκτωβρίου το χωριό θύμιζε ημέρα δεκαπενταύγουστου με εκατοντάδες συγχωριανούς αλλά και ξένους επισκέπτες.

Μύρισε η νύχτα γιασεμί – Ζέτα Ξαφάκη

Τα χρυσάνθεμα (άνθη του χρυσού), είναι το κατ' εξοχήν λουλούδι του Φθινοπώρου και επειδή η άνθησή τους συμπίπτει με την γιορτή του Αγίου Δημητρίου, στο χωριό μας όπως και σε άλλα μέρη τα λένε «αηδημήτρια». Όμως το βράδυ του Σαββάτου 26 Οκτωβρίου 2024, γιορτή του Αγίου Δημητρίου, για λίγες ώρες μύρισε η νύχτα (και) γιασεμί. Έτσι μας είπε τραγουδώντας η Ζέτα Ξαφάκη και το αισθανθήκαμε όσοι βρεθήκαμε στο μαγαζί ΜΙΜΑ του χωριού, όπου μας περίμενε μία ευχάριστη μουσική έκπληξη.

Περάσαμε μία ευχάριστη βραδιά, απολαμβάνοντας μουσική και τραγούδια, όπως «Η νύχτα μυρίζει γιασεμί», από τον Αλέξανδρο Κοντογιάννη και την εξαιρετική Ζέτα Ξαφάκη (εγγονή του αείμνηστου Φάνη Λευκαδίτη). Η Ζέτα Ξαφάκη είναι εκπαιδευτικός (Ειδικής Αγωγής) αλλά έχει σπουδάσει και μουσική.



Φωτο: από το αρχείο του Συνδέσμου

Επισκευή του γεφυριού στο Μέγα Ρέμα



Φωτο: από το αρχείο του Συνδέσμου

Στις αρχές του Σεπτεμβρίου ομάδα συγχωριανών μας που περπάτησε το μονοπάτι από το Στρογγυλό – Μέγα Ρέμα – Στεφαν' Λιβάδι, διαπίστωσε ότι το τοίχιο πρόσβασης της Νοτιοδυτικής πλευράς του πέτρινου τοξωτού γεφυριού στο Μέγα Ρέμα είχε υποστεί κατολίσθηση. Για το θέμα ενημερώθηκε ο Δήμαρχος και η Αντιδήμαρχος στην Γενική Συνέλευση της Κοινότητας στις 26 Οκτωβρίου 2024, χωρίς όμως να μπορούν να δεσμευτούν για την δυνατότητα και τον χρόνο επισκευής. Το θέμα στην συνέχεια τέθηκε σε συνεδρίαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Συνδέσμου και αποφασίστηκε να επισκευαστεί το τοίχιο του γεφυριού γιατί περαιτέρω φθορά του, λόγω και των επικείμενων δυσμενών καιρικών συνθηκών του χειμώνα, πιθανόν θα οδηγούσε στην καταστροφή του γεφυριού. Η εργασία ανατέθηκε στον τεχνίτη πέτρας Μπέντζο Τόνι, ο οποίος παρά τις δυσκολίες στην πρόσβαση λόγω βροχής και λάσπης επισκεύασε τις φθορές στο ιστορικό αυτό γεφύρι το οποίο κατασκευάστηκε το έτος 1896. Το συνολικό κόστος επισκευής ανήλθε στα 700€. Για την επισκευή του γεφυριού διέθεσαν ο Γιάννης Χορταριάς το ποσό των 500€ και η Γιώτα Χριστοδούλου (ταμίας του Δ.Σ.) το ποσό των 100€.

2024 – Δίσεκτο ήταν και πέρασε

Το «Ημερολόγιο» που χρησιμοποιούμε σήμερα είναι η εξέλιξη του «Ρωμαϊκού Ημερολογίου». Ας δούμε συνοπτικά (λόγω περιορισμένου χώρου – οι «επιμελείς» αναγνώστες εκτός των πολυάριθμων πλέον πηγών, μπορούν να ανατρέξουν και στο Τεύχος 200/2022 σελ. 70-72) την εξέλιξή του.

Το πρώτο «Ρωμαϊκό Ημερολόγιο» ήταν «σεληνιακό», σύμφωνα με την παράδοση, ήταν δημιουργήμα του Ρωμύλου, του μυθικού ιδρυτή της Ρώμης (753 π.Χ.), και το «Ρωμαϊκό έτος» είχε 304 ημέρες και 10 μήνες. Ο Νουμάς Πομπίλιος (754-673 π.Χ.), ο πρώτος νομοθέτης και ο δεύτερος από τους επτά βασιλείς της Ρώμης, άλλαξε το «Ημερολόγιο». Στο «Ημερολόγιο του Νουμά» το «Ρωμαϊκό έτος» είχε 355 ημέρες και 12 μήνες, δηλαδή δύο επί πλέον μήνες, τον «Ιανουάριο» προς τιμή του «Ιανού» και τον «Φεβρουάριο», που έλαβε το όνομα «Februarius» από τις θρησκευτικές εορτές εξαγνισμού και καθαρμού (Februa ή Februatio) που τελούνταν στην Ρώμη κατά την διάρκεια του μήνα.

Με την πάροδο των ετών το «Ημερολόγιο του Νουμά», έφτασε να έχει μεγάλες αποκλίσεις και δημιουργούσε αναστάτωση και προβλήματα στην οικονομική και κοινωνική ζωή της Ρώμης. Γι' αυτόν τον λόγο, το 46 π.Χ. ο Ιούλιος Καίσαρας (100-44 π.Χ.) άλλαξε το «Ημερολόγιο». Την επεξεργασία του νέου Ημερολογίου την ανέθεσε στον Σωσιγένη, έλληνα αστρονόμο και μαθηματικό από την Αλεξάνδρεια. Ο Σωσιγένης, έχοντας υπόψη του το «Αιγυπτιακό Ημερολόγιο» πρότεινε ένα «ηλιακό» Ημερολόγιο

το οποίο είναι γνωστό ως «Ιουλιανό Ημερολόγιο». Στο «Ιουλιανό Ημερολόγιο» το «Ρωμαϊκό έτος» είχε 12 μήνες και 365 ημέρες και σε κάθε τέταρτο έτος πρόσθεταν (στις 28 ημέρες του Φεβρουαρίου) μία ακόμη ημέρα μετά την «έκτη προ των καλενδών του Μαρτίου». Έτσι η ημέρα αυτή, επειδή μετρίοταν δύο φορές, ονομάζεται «δισ έκτη» (bis sextus) και το έτος που την περιέχει «δίσεκτο».

Στο «Ιουλιανό Ημερολόγιο», η διάρκεια του έτους ήταν μεγαλύτερη από το «τροπικό» (ηλιακό) έτος κατά «11 λεπτά και 14 δευτερόλεπτα». Αυτό, είχε ως αποτέλεσμα η «εαρινή ισημερία» να μετατοπίζεται (νωρίτερα) κατά μία ημέρα κάθε 128 έτη. Η διόρθωση έγινε με το «Γρηγοριανό Ημερολόγιο» (ή «νέο») και θεσπίστηκε από τον Πάπα Γρηγόριο ΙΓ' (1502-1585) στις «24 Φεβρουαρίου 1582». Η διόρθωση για την «εαρινή ισημερία» είχε ως εξής: «Τα έτη που διαιρούνται με το 100 θα είναι δίσεκτα μόνο αν διαιρούνται και με το 400». Δηλαδή έχουμε 3 ημέρες λιγότερες κάθε 400 χρόνια σε σχέση με το «Ιουλιανό Ημερολόγιο» (ή «παλαιό»).

Το 2024 έγιναν οι Θερινοί Ολυμπιακοί Αγώνες στο Παρίσι (οι οποίοι γίνονται «δίσεκτα» χρόνια, αρχής γενομένης το 1896 στην Αθήνα).

Το 2024 μπορεί να χαρακτηριστεί ως η απόλυτη εκλογική χρονιά, με περίπου 3,8 δις πολίτες στις κάλπες (που αντιπροσωπεύουν σχεδόν το μισό του παγκόσμιου πληθυσμού) σε πάνω από 65 χώρες μεταξύ των οποίων και 8 από τις 10 πολυπληθέστερες χώρες του κόσμου. Εμείς είχαμε τις Ευρωεκλογές στις 9 Ιουνίου 2024.

Το 2024 ήταν η πιο ζεστή χρονιά που έχει καταγραφεί ποτέ, σύμφωνα με τα στοιχεία της ευρωπαϊκής υπηρεσίας Κοπέρνικος.

Την 1η Αυγούστου 2024 τέθηκε σε ισχύ η ευρωπαϊκή πράξη για την «τεχνητή νοημοσύνη». Η πράξη αποσκοπεί στην προώθηση της υπεύθυνης ανάπτυξης και εφαρμογής της τεχνητής νοημοσύνης στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η τεχνητή νοημοσύνη έχει μπει στην ζωή μας και σε λίγο θα είναι (σχεδόν) παντού.

Ας αποχαιρετήσουμε το έτος 2024, δίσεκτο ήταν και πέρασε.

Δεκέμβριος 2024

Επικοινωνία με τα μέλη του Δ.Σ.

**Νάκος Γεωργίου, Πρόεδρος 6944736677,
Παναγιώτης Τομαράς, Αντιπρόεδρος 6985110746
Ελένη Θεοχάρη, Γενική Γραμματέας 6977413812,
Γιώτα Χριστοδούλου, Ταμίας 6979321905
Φώτης Βλάχος, μέλος 6977432261,
Γιάννης Καλόγηρος, μέλος 6978476168,
Δήμητρα Γρηγοροπούλου, μέλος 6980044148**

“Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ”

Τριμηνιαία Εφημερίδα
Ιδιοκτησία: Σύνδεσμος Καλοσκοπιτών
Παρνασσίδας “Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ”
(Υπεύθυνος σύμφωνα με το Νόμο - Εκδότης:
Νάκος Γεωργίου, Πρόεδρος Διοικ. Συμβουλίου)
Πειραιώς 4 • Αθήνα 104 31 • τηλ.: 210 5238158
e-mail: agia.triada@kaloskopi.gr
www.kaloskopi.gr
Συντακτική Ομάδα:
Γεωργίου Νάκος, Δανιήλ Νικόλαος, Καλόγηρος Ιωάννης,
Κουμπούρης Γεώργιος, Τσόχλας Κωνσταντίνος.

Ηλ. Σελιδοποίηση - Εκτύπωση - Βιβλιοδεσία
ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΑΒΕΕ ΓΡΑΦ. ΤΕΧΝΩΝ
Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 26 • ΤΗΛ. 210 5227552
e-mail: info@antoniadis-sa.gr

Συνέβσαν και αυτά...

Στις 9 Οκτωβρίου 2024 εκδηλώθηκε μικρής έκτασης φωτιά από άγνωστη αιτία μέσα στο χωριό μας. Για καλή μας τύχη αποφεύχθηκε η επέκτασή της χάρη στην έγκαιρη επέμβαση των γειτόνων. Να προσέχουμε.

4 Δεκεμβρίου 1942 Θήβα – Το ανεκπλήρωτο Τάμα

Στις 4 Δεκεμβρίου 2024 συμπληρώθηκαν 82 χρόνια από την απελευθέρωση των 180 ή κατ' άλλους 187 περίπου συγχωριανών μας που ήταν φυλακισμένοι σε στρατόπεδο της Θήβας. Τα ξημερώματα της 29ης Σεπτεμβρίου 1942 ένα Τάγμα Ιταλών έφτασε στο χωριό μας, την Καλοσκοπή, και ο επικεφαλής αξιωματικός κάλεσε τον γραμματέα της κοινότητας του χωριού Χαραλάμπους Δημήτριο να χτυπήσει την καμπάνα για να συγκεντρωθούν οι νέοι και οι άντρες ηλικίας 15 μέχρι 70 ετών, στην πλατεία του χωριού, δήθεν για να τους μιλήσει. Σε λίγες ώρες συγκεντρώθηκαν οι νέοι και οι άντρες του χωριού και επιπλέον κάποιες γυναίκες, που μάλλον ήθελαν να αναφέρουν τους λόγους απουσίας των αντρών τους. Χωρίς καμία εξήγηση οι Ιταλοί, αφού έδιωξαν κάποια παιδιά και κάποιους γέροντες, πέρασαν χειροπέδες στους άντρες και αφού τους έβαλαν σε γραμμή τους οδήγησαν από την Πλατεία – Σκαπέρδα – Μέγα Ρέμα – Κοτρώνι – Ζαγκανά – Καστέλλια, στην Γραβιά. Εκεί τους έκλεισαν στον περίβολο του μνημείου του Οδυσσέα Ανδρούτσου και τους κράτησαν δύο ημέρες. Στην Γραβιά απελευθέρωσαν κάποιους ανήμπορους ή περισσότερο ηλικιωμένους και τους υπόλοιπους τους μετέφεραν με τράινο και τους έκλεισαν στο εργοστάσιο του Μουρική στην Λιβαδειά που το είχαν μετατρέψει σε φυλακή. Από εκεί μετά από λίγες ημέρες τους μετέφεραν ως αιχμαλώτους σε στρατόπεδο στην Θήβα, με άθλιες συνθήκες διαβίωσης, κρύο, βροχή, λάσπη και πείνα. Στα μέσα Οκτωβρίου ξεχώρισαν επτά από τους ομήρους και τους έβαλαν σε απομόνωση και αργότερα τους έξι από αυτούς τους έστειλαν σε φυλακή ασφαλείας στην Αθήνα και τον έναν, τον Λουκά Ν. Πριόβολο

(πρόεδρο του χωριού), τον μετέφεραν στην Λαμία και τον εκτέλεσαν στις 9 Δεκεμβρίου 1942 στη Στενή Καστελλίων. Όσοι παρέμειναν στο στρατόπεδο της Θήβας απελευθερώθηκαν στις 4 Δεκεμβρίου 1942 και επέστρεψαν με τα πόδια στο χωριό ευχαριστώντας για την σωτηρία τους τον Θεό και την Αγία Βαρβάρα, που γιόρταζε την ημέρα της απελευθέρωσης. Όταν έφθασαν ελεύθεροι στο χωριό, έκαναν ένα τάμα: Να φτιάξουν ένα προσκυνητάρι στο χωριό αφιερωμένο στην Αγία Βαρβάρα, που τους βοήθησε να απελευθερωθούν. Έχουν περάσει από τότε 82 χρόνια και οδεύουμε το 83ο και ακόμα το τάμα δεν έχει εκπληρωθεί. Κατά καιρούς έχει γίνει υπενθύμιση αυτής της υποχρέωσης, με σοβαρότερη και αναλυτικότερη του μακαρίτη ιερέα μας Παναγιώτη Χασιακού, που υπήρξε ένας από τους ομήρους («Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ» τεύχος 37 του 1983). Αν και πέρασαν πολλά χρόνια, ο Σύνδεσμος αφού θέσει το θέμα στην επικείμενη ετήσια Γενική Συνέλευση, έχει βάλει στόχο να εκπληρώσει το «τάμα» για να μας υπενθυμίζει το σημαντικό για το χωριό μας ιστορικό αυτό γεγονός και για να «αποτινουμε φόρο τιμής» σε αυτούς τους συγχωριανούς μας, οι οποίοι ήταν πατεράδες μας ή παππούδες μας.

Βιβλιογραφία:

- «Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ» τεύχη: 37/1983, 44-45/1984, 103/1997.
- «Οι Κουκουβιστιανοί στις Επτάλξεις των Εθνικών Αγώνων», 1992 του Γιώργου Χασιακού.
- «Από τον Ελληνοϊταλικό Πόλεμο 1940 – 1941 στην Αντίσταση 1941 – 1945» του Γεωργίου Αρ. Πριόβολου.

Βράβευση Νέων Φοιτητών

Στην Γενική Συνέλευση, την Κυριακή 26 Ιανουαρίου 2025, ο Σύνδεσμός μας θα τιμήσει με αναμνηστικές πλακέτες για την εισαγωγή τους στα ΑΕΙ, τους πρωτοετείς φοιτητές:

- **Αποστολάκη Γεώργιο**, για την εισαγωγή του στο Πάντειο Πανεπιστήμιο/Σχολή Πολιτικών Επιστημών/Τμήμα Κοινωνικής Πολιτικής.
- **Κιτσιοπούλου Δήμητρα**, για την εισαγωγή της στο Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής/Σχολή Διοικητικών, Οικονομικών και Κοινωνικών Επιστημών/Τμήμα Διοίκησης Επιχειρήσεων.
- **Κολλύρη Αφαία**, για την εισαγωγή της στο Πάντειο Πανεπιστήμιο/Σχολή Πολιτικών Επιστημών/Τμήμα Κοινωνικής Πολιτικής.
- **Κορνάκου Κωνσταντίνα**, για την εισαγωγή της στο Πανεπιστήμιο Πειραιά/Τμήμα Ψηφιακών Συστημάτων.
- **Κούκιερη Χρυσάνθη**, για την εισαγωγή της στο Πανεπιστήμιο Πειραιά/Σχολή Οικονομικών, Επιχειρηματικών και Διεθνών Σπουδών/Τμήμα Οργάνωσης και Διοίκησης Επιχειρήσεων.
- **Λάμπρου Θεοφάνη**, για την εισαγωγή του στο

Πάντειο Πανεπιστήμιο/Σχολή Κοινωνικών Επιστημών/Τμήμα Κοινωνικής Ανθρωπολογίας.

- **Οριέτα Γεωργία**, για την εισαγωγή της στο Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο/Σχολή Πολιτικών Μηχανικών.
- **Παλούκη Ευστάθιο**, για την εισαγωγή του στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων/ Φιλοσοφική Σχολή/Τμήμα Ιστορίας και Αρχαιολογίας.
- **Παπακωνσταντίνου Ιωάννη**, για την εισαγωγή του στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων/Σχολή Επιστημών Υγείας/Τμήμα Βιολογικών Εφαρμογών και Τεχνολογιών.
- **Ραπτοπούλου Ραφαέλα**, για την εισαγωγή της στο Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης/Σχολή Επιστήμης Φυσικής Αγωγής & Αθλητισμού/Τμήμα Φυσικής Αγωγής & Αθλητισμού.
- **Φωτακόπουλο Ελευθέριο** για την εισαγωγή του στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας/Πολυτεχνική Σχολή/Τμήμα Μηχανολόγων Μηχανικών.

Μαζί με τα Συγχαρητήριά μας, στους νέους φοιτητές και φοιτήτριες, ευχόμαστε κάθε επιτυχία στις σπουδές τους.

*Το Διοικητικό Συμβούλιο
του Συνδέσμου Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας «Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ»
και η Εξελεγκτική Επιτροπή σας εύχονται
Καλή Χρονιά με υγεία και ευτυχία!*



Εγγραφή του Συνδέσμου στο Μητρώο Πολιτιστικών Φορέων του Υπουργείου Πολιτισμού (ΥΠ.ΠΟ.)



Από τον Νοέμβριο του 2024 ο Σύνδεσμος εγγράφηκε στο Μητρώο πολιτιστικών Φορέων του ΥΠ.ΠΟ.

Το Υπουργείο Πολιτισμού, με την καταγραφή των πολιτιστικών συλλόγων επιθυμεί να δομήσει σχέσεις επικοινωνίας, συνεργασίας και αλληλεπίδρασης με τους φορείς που δραστηριοποιούνται στον χώρο του Σύγχρονου Πολιτισμού στην Ελλάδα.

Με στρατηγικό σκοπό την ενίσχυση, ανάδειξη και προβολή της σύγχρονης καλλιτεχνικής δημιουργίας, το ΥΠ.ΠΟ. φιλοδοξεί να συμβάλλει στη χαρτογράφηση της πολιτιστικής δραστηριότητας και στη δικτύωση των πολιτιστικών οργανισμών, με την ενεργή συμμετοχή και τη συνεργασία όλων.

Επίσης, φιλοδοξεί με την λειτουργία του Μητρώου Πολιτιστικών Φορέων να συμβάλλει, τόσο στη βελτιστοποίηση της ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών και στην τυποποίηση των διαδικασιών όσο και στην οικονομική στήριξη εκείνων των πολιτιστικών προγραμμάτων και δράσεων που θα ενισχύσουν την τοπική και περιφερειακή πολιτιστική ανάπτυξη.

Διακρίσεις:

Κτήμα Φίλια Γη, Χριστόφορος Χριστοφόρου

Ο συγχωριανός μας Χριστόφορος Χριστοφόρου τιμήθηκε με το βραβείο «Υπατία 2024», σε εκδήλωση που οργάνωσε ο Σύλλογος Ιστορίας Τέχνης και Πολιτιστικής Κληρονομιάς σε συνεργασία με τον δήμο Λαρισαίων, για την προσφορά και την γνώση του στο Ελληνικό κρασί.

*Τα Τεύχη της εφημερίδας “Η Κουκουβίστα” από 1975 έως 2015 υπάρχουν σε CD.
Το CD θα το βρείτε στα γραφεία του Συνδέσμου μας.*

Πριν 40 χρόνια

(από το τεύχος 46 Νοέμβριος - Δεκέμβριος 1984)

Τα Γιατροσόφια

(Αποσπάσματα)

από το άρθρο του Φάνη Λευκαδίτη (Τεύχος 46)

Οι Πρακτικοί Γιατροί στο χωριό μας

«Η Κουκουβίστα, παρόλο που ήταν κεφαλοχώρι στην περιοχή, ποτέ δεν είχε γιατρό μόνιμα εγκατεστημένο στο χωριό. Έτσι οι κάτοικοι, που ξεπερνούσαν τους χίλιους, στις δύσκολες στιγμές κατέφευγαν στους πρακτικούς δηλαδή στους «κομπογιαννίτες». Κι όμως σ’ αυτούς εύρισκαν τις περισσότερες φορές κάποια, τρόπον τινά, θεραπεία. Τα παλιά χρόνια η θνησιμότητα των παιδιών στις ορεινές επαρχίες ήταν μεγάλη...»

«... Οι πρακτικοί γιατροί, χωρίς καμιά αμοιβή καταπολεμούσαν με τα «γιατροσόφια» τους τις μικροασθένειες»

Έθιζαν δραστικά ιδιοσκευάσματα από διάφορα βότανα, ανάλογα φυσικά με την ασθένεια, που είχαν να αντιμετωπίσουν. Αισθάνονταν μεγάλη ικανοποίηση, όταν κατάφεραν με τα γιατροσόφια τους να θεραπεύσουν κάποιο συνάνθρωπό τους. Αφού διεπίστωναν, ότι με το ιδιοσκεύασμα, που επινόησαν για την καταπολέμηση κάποιας πάθησης, είχε ευχάριστο αποτέλεσμα, φρόντιζαν να γνωστοποιήσουν την επιτυχία τους και στους συνδέλους τους πρακτικούς, ώστε να το χρησιμοποιούν και κείνοι σαν ωφέλιμο και αποτελεσματικό φάρμακο. Ευτυχώς για τους κατοίκους του χωριού που, μεταξύ των κομπογιαννιτών υπήρχε σύμπτωση και κατανόηση και στις δύσκολες περιπτώσεις, για το «καλό» των ασθενών, συνεργάζονταν.

Από τους πρακτικούς αυτούς «γιατρούς» του χωριού μας, οι πιο διάσημοι ήταν ο μακαρίτης μπάρμπα ΚΩΣΤΑΣ ΒΛΑΧΟΣ και οι συχωρεμένες ΣΟΥΠΑΙΝΑ (ΕΛΕΝΗ ΑΘ. ΜΑΛΙΒΙΤΣΗ) και ΜΑΡΙΑ ΛΕΥΚΑΔΙΤΑΙΝΑ.

Η μαμή του χωριού

Η μαμή, είναι η γυναίκα που παραστέκεται στην εγκυμονούσα πριν, μετά και κατά την διάρκεια του τοκετού. Παλαιότερα η γνώση της ήταν εμπειρική, και σε απομακρυσμένες ή δύσβατες περιοχές, όπως το χωριό μας, ήταν απαραίτητη και έχαιρε μεγάλης εκτίμησης και σεβασμού. Σήμερα αποτελεί μέρος του επιστημονικού προσωπικού, ως βοηθός του μαιευτήρα.

Η τελευταία (εμπειρική) μαμή στο χωριό μας ήταν η Καλοθανάσνα, η οποία πρόσφερε τις υπηρεσίες της (αφιλοκερδώς) έως και το έτος 1960.

• Παιδίατρος – Λαρυγγολόγος

Η Σούπαινα ήταν παιδίατρος - λαρυγγολόγος.
— Θειά Λέν’ του πιδιμ’ έχ’ πυρετό κι τ’ ύχτα δε κλει μάτ’ απ’ του δήχα. Τί να του κάμου, η έρμ’;
— Μαρή θάχει, του καμμένου, τα λαιμάτ. Δεν του φέρις του προύι π’ θα φεγγ’ να του δω;
Η πεπειραμένη γιαγιά Ελένη, αφού άνοιγε το στόμα του άρρωστου παιδιού κι έκανε την διάγνωσή της, βουτούσε το βρεγμένο με σάλιο δάχτυλό της στη σπάχη και τόχωνε μέσα στο λαιμό του άμοιρου παιδιού και με δύναμη το στριφογύριζε, ώσπου μάτωνε, ενώ εκείνο το δύστυχο σπαρταρούσε στο κλάμα. Και συνήθως η ασθένεια περνούσε.

Η Μαρία Λευκαδίταινα, στην προκειμένη περίπτωση, σοφίστηκε έναν καλύτερο τρόπο, όχι τόσο οδυνηρό, για να γιατρεύει το λαιμό των άρρωστων παιδιών. Άφηνε να ξεραθούν τα διάφορα βότανα, που φρόντιζε το καλοκαίρι να μαζέψει· ύστερα τα στύμπαγε πάνω σε μια πλάκα, με μια λεία στρογγυλή πέτρα και τα έκανε σκόνη. Κατόπιν, τα ανακάτευε με διάφορες άλλες, άγνωστης προέλευσης ουσίες. Όταν μεταχειριζόταν αυτό το γιατροσόφι, έπρεπε να κρατούν το παιδί ακίνητο, με το στόμα του ανοιχτό. Τότε, εκείνη έβαζε την ανάλογη δόση «γιατρικού» στο στόμιο ενός καλαμιού, κι αφού το πλησίαζε στις αμυγδαλές του μικρού, φύσαγε δυνατά από την άλλη άκρη και το «φάρμακο» σκόρπιζε στο εσωτερικό του λαιμού του, ενώ το κλαμένο παιδάκι γινόταν παραρούνα απ’ το δήχα και τα απανωτά φταρνίσματα.

Η Λευκαδίταινα ήταν ειδική και στο ξεβάσκαμα. Ξεμάτιαζε μικρούς και μεγάλους, ως και ζωντανά ακόμα. Κι όταν κάποιος δεν γινόταν με τα ξόρκια και γητέματα καλά, τον πότιζαν σαράντα φτύματα από ισάριθμα άτομα, φροντίζοντας μέσα σ’ αυτά να δρίσκειται και το υποτιθέμενο πρόσωπο που τον «μάτιασε».

Ο τρώσας και ιάσεται

Ο Βασιλιάς της Μυσίας, Τήλεφος, ήταν γιος του Ηρακλή. Οι Αχαιοί (νομίζοντας ότι η Μυσία, είναι η Τροία), επιτίθενται κατά της Μυσίας. Οι Έλληνες όμως ηττήθηκαν από τον Τήλεφο και επέστρεψαν στην Ελλάδα. Όσον αφορά τον Τήλεφο, κατά την διάρκεια της μάχης, τραυματίστηκε από το δόρυ του Αχιλλέα στον μηρό. Το τραύμα χειροτερεύει και ο χρησμός του Μαντείου είναι σαφής: «Ο τρώσας και ιάσεται», δηλαδή «αυτός που σε τραυμάτισε, αυτός και θα σε γιάνει». Ο Τήλεφος πηγαίνει στην Αυλίδα ως ζητιάνος, αναγνωρίζεται και ικετεύει τον Αχιλλέα να επουλώσει την πληγή του, με αντάλλαγμα να δείξει στους Αχαιούς τον δρόμο προς την Τροία. Ο Αχιλλέας αρνείται, ισχυριζόμενος ότι δεν έχει ιατρικές γνώσεις. Την λύση την έδωσε ο ευφυής Οδυσσεύς λέγοντας, πως το δόρυ δημιούργησε την πληγή, άρα το δόρυ θα έπρεπε και να την γιάψει. Έτσι, τρίβει την άκρη του δόρατος που τραυμάτισε τον Τήλεφο και ρίχνει την σκουριά πάνω στο ανοιχτό τραύμα του το οποίο, ως δια μαγείας, αμέσως θεραπεύεται.

Χρονικό της μετανάστευσης από την Κουκουβίστα στην Αμερική

ΜΕΡΟΣ Γ΄

Συνέχεια από το τεύχος 210, σελ.239

6. Μείωση του αριθμού των μεταναστών στο 1912

Στη διάρκεια του έτους έγιναν μόνο τρία [2 ομαδικά και 1 από μεμονωμένον] ταξίδια προς την Αμερική. Συνολικά έφυγαν 12 άτομα της Κουκουβίστας. Πιο συγκεκριμένα λοιπόν έχουμε:

Η πρώτη μεμονωμένη αναχώρηση στα 1912 έγινε από τον Ευθύμιο Σίμο. Στις 15 Φεβρουαρίου, από το λιμάνι της Πάτρας, έφυγε με το πλοίο Argentina και στις 4 Μαρτίου έφτασε στο λιμάνι της Ν. Υόρκης. Ήταν τότε 24 ετών. Ο πατέρας του στην Κουκουβίστα λεγόταν Δημήτριος. Πήγαινε για εργάτης σε φάρμα στη Ν. Υόρκη, με 25\$ για τα πρώτα του έξοδα, όπου είχε το θείο του Ν.Κατσιμάδη.

Η πρώτη ομαδική αναχώρηση στα 1912 ήταν σημαντική σε αριθμό και περιλάμβανε οκτώ άτομα Αυτά ήταν: Γεώργ. Αναγνώστου, Ευθ.Αυγερινός, Παν.Βάρσος, Ανδ.Κατσανιώτης, Αθαν.Κωστόπουρος, Θεόδ.Λίτσος, Αντ.Παναγιωτόπουλος και Τριαντ.Ποδάρας. Στις 11 Μαρτίου, από το λιμάνι της Πάτρας επιβιβάστηκαν στο πλοίο Oceania και στις 29 Μαρτίου αποβιβάστηκαν στο λιμάνι της Ν. Υόρκης. Τα διαθέσιμα στοιχεία του αρχείου μας αναφέρουν ότι:

Ο Γεώργ. Αναγνώστου ήταν 19 ετών και παντρεμένος. Η γυναίκα του στο χωριό λεγόταν Ζωίτσα. Με 31\$ μαζί του αναζητούσε δουλειά εργάτη στην πόλη Ραϊήμοντ [Raymond] της Ουάσινγκτον, όπου ήταν ένας φίλος του.

Ο Ευθύμιος Αυγερινός ήταν 24 ετών και παντρεμένος. Δήλωσε εργάτης σε φάρμα. Η γυναίκα του λεγόταν Παναγιού. Προορισμός του [με 24\$] ήταν η πόλη Ραϊήμοντ της Ουάσινγκτον, όπου ήταν ο φίλος του Γ.Τούμπας.

Ο Παναγιώτης Βάρσος ήταν 35 ετών, αναλφάβητος και παντρεμένος. Η γυναίκα του στην Κουκουβίστα λεγόταν Ευθυμία. Με 20\$ στην τσέπη έψαχνε για δουλειά εργάτη στην πόλη Ραϊήμοντ της Ουάσινγκτον, όπου ήταν ο φίλος του Γ.Τούμπας.

Ο Ανδρέας Κατσανιώτης ήταν 20 ετών. Ο πατέρας του λεγόταν Νικόλαος. Προορισμός του, με 25\$ για τα πρώτα έξοδα, για δουλειά εργάτη σε φάρμα, ήταν η πόλη Ραϊήμοντ της πολιτείας Ουάσινγκτον.

Ο Αθανάσιος Κωστόπουρος ήταν 38 ετών και παντρεμένος. Η γυναίκα του λεγόταν Χρυσούλα. Ως εργάτης, με 25\$ μαζί του πήγαινε για δουλειά στην πόλη Ραϊήμοντ, όπου ήταν ο φίλος του Απ.Γκάχος.

Ο Θεόδωρος Λίτσος ήταν 19 ετών. Ο πατέρας του λεγόταν Ιωάννης. Με 23\$ στην τσέπη αναζητούσε δουλειά στη πόλη Ραϊήμοντ κοντά στο φίλο του Π.Ακριβό.

Ο Αντώνιος Παναγιωτόπουλος ήταν 29 ετών και παντρεμένος. Η γυναίκα του λεγόταν Δημητρούλα. Με 33\$, έψαχνε δουλειά εργάτη σε φάρμα στην πόλη Ραϊήμοντ με γνωστό του στην Αμερική τον Ιωάννη Καλλιώρα.

Ο Τριαντάφυλλος Ποδάρας ήταν 35 ετών και παντρεμένος. Η γυναίκα του λεγόταν Ευθυμία. Προορισμός του [25\$] για δουλειά εργάτη σε φάρμα ήταν το Πόρτλαντ του Όρεγκον, με γνωστό του εκεί.

Η δεύτερη ομαδική αναχώρηση στα 1912 έγινε από τριμελή ομάδα, που απαρτίστηκε από τους Γεώργ.Κόλλια, Ευάγ.Κόλλια, Παν. Ράππη. Στις 6 Μαΐου, από το λιμάνι της Πάτρας ταξίδεψαν με το πλοίο "Martha Washington" και στις 20 Μαΐου έφτασαν στην Αμερική.

Ο Γεώργ.Κόλλιας ήταν 20 ετών. Ο πατέρας του στο χωριό λεγόταν Οδυσσεύς. Ως εργάτης πήγαινε για δουλειά [με 30\$ για τα πρώτα του έξοδα] στο Πόρτλαντ του Όρεγκον, κοντά στον αδερφό του Νικ.Κόλλια.

Ο Ευάγγελος Κόλλιας ήταν 18 ετών. Η μητέρα του στην Κουκουβίστα λεγόταν Ανθούλα. Με 30\$ μαζί του αναζητούσε δουλειά εργάτη στο Πόρτλαντ, όπου ήταν ο αδερφός του Κων.Κόλλιας.

Ο Παναγιώτης Ράπτης ήταν 23 ετών. Στο χωριό είχε τη μητέρα του Παναγιού. Με 26\$ στην τσέπη έψαχνε για δουλειά εργάτη στο Πόρτλαντ του Όρεγκον, όπου ήταν ο φίλος του Δημήτριος Αλεξίου.

7. Νέα μικρή μείωση στο 1914

Μετά τη λήξη των Βαλκανικών Πολέμων του 1912-13 όπου μερικοί είχαν επιστρέψει και στρατεύτηκαν, έφυγαν και πάλι. Στη διάρκεια του έτους έγιναν τρία ομαδικά ταξίδια προς την Αμερική. Συνολικά έφυγαν 10 άτομα της Κουκουβίστας.

Η πρώτη ομαδική αναχώρηση στα 1914 αριθμούσε τέσσερα άτομα με τους: Νικ. Κόλλια. Νικ.Κυρίτση, Δημ. Μαλιβίτση και Αθαν. Τούμπα. Στις 17 Μαρτίου, από το λιμάνι της Πάτρας επιβιβάστηκαν στο πλοίο "Laconia" και στις 2 Απριλίου αποβιβάστηκαν στο λιμάνι της Ν. Υόρκης.

Ο Νικ. Κόλλιας ήταν 28 ετών. Ο πατέρας του λεγόταν Αθανάσιος. Με 35\$ στην τσέπη πήγαινε στην Πολιτεία Ουάσινγκτον, όπου ήταν ο αδερφός του Γεωργ. Κόλλιας. Είχε ξανάρθει στην Αμερική ο Ν.Κόλλιας, την περίοδο 1910-12 και εργάστηκε πάλι στον ίδιο προορισμό.

Ο Ν. Κυρίτσης ήταν 30 ετών και παντρεμένος. Η γυναίκα του στο χωριό λεγόταν Μαγδάλω. Με 30\$ για τα πρώτα του έξοδα, πήγαινε για δουλειά εργάτη στην πόλη Τακόμα της Ουάσινγκτον στον αδερφό του Τζέιμς Κυρίτση.

Ο Δημ. Μαλιβίτσης ήταν 37 ετών και παντρεμένος. Η γυναίκα του στο χωριό λεγόταν Πάτρα. Αναζητούσε δουλειά [με 25\$ μαζί του] στην πόλη Τακόμα της Πολιτείας Ουάσινγκτον, όπου ήταν ο κουνιάδος Ιωάννης Κατσανιώτης.

Ο Αθαν.Τούμπας ήταν 34 ετών, αναλφάβητος και παντρεμένος. Η γυναίκα του λεγόταν Δημητρα. Ο προορισμός του με 25\$ ήταν στην Πολιτεία Ουάσινγκτον, όπου ήταν ο φίλος του Κων.Κόλλιας

Η δεύτερη ομαδική αναχώρηση στα 1914 έγινε από τριμελή ομάδα, με τους: Ευθ. Θεοχάρη, Γεώργ.Καραντάσιο και Παν.Παπαγεωργίου. Πήγαν με πλοίο πρώτα στην Ιταλία. Την 1η Απριλίου από το λιμάνι της Νάπολης αναχώρησαν με το πλοίο "Celtic" και στις 14 Απριλίου έφτασαν στη Ν.Υόρκη.

Ο Ευθύμ. Θεοχάρης ήταν 36 ετών και παντρεμένος. Η γυναίκα του στο χωριό λεγόταν Ανθούλα. Με 30\$ στην τσέπη έψαχνε για δουλειά στην πόλη Κάμας [Kamas] της Πολιτείας Ουάσινγκτον, όπου ήταν ο φίλος του Γεώργ.Μαραμπανίδης.

Ο Γεώργ. Καραντάσιος ήταν 26 ετών. Δήλωσε εργάτης σε φάρμα. Η μητέρα του στην Κουκουβίστα λεγόταν Παναγιού. Με 25\$ πήγαινε στην πόλη Κάμας της Ουάσινγκτον κοντά στον αδερφό του Ζαχαρή. Είχε ξανάρθει στη Αμερική την περίοδο 1907-12 και εργάστηκε στο Κάνσας.

Ο Παναγ. Παπαγεωργίου ήταν 28 και παντρεμένος. Η γυναίκα του λεγόταν Μαρία. Με 25\$ για τα πρώτα του έξοδα, πήγαινε για δουλειά εργάτη στην πόλη Κάμας [Kamas] της Ουάσινγκτον, κοντά στον συγγενή του Νικ.Μώρη.

Η τρίτη ομαδική αναχώρηση στα 1914 έγινε από τρία άτομα, που ήταν: Ο Παναγ. Δανιήλ, Αριστ.Μαργαρίτης και Αλέξ. Τσόχλας. Από το λιμάνι της Πάτρας, στις 19 Μαΐου επιβιβάστηκαν στο πλοίο "Saxonia" και στις 3 Ιουνίου αποβιβάστηκαν στη Ν.Υόρκη.

Ο Παναγιώτης Δανιήλ ήταν 36 ετών. Ο πατέρας του στην

Κουκουβίστα λεγόταν Γεώργιος. Ως εργάτης, με 37\$ μαζί του, αναζητούσε δουλειά στο Μπίγκαμ Κάνυον της Γιούτα, όπου ήταν ο φίλος του Ευθ.Σίμος. Αυτό ήταν το δεύτερο ταξίδι του Παν.Δανιήλ στις Η.Π.Α. Την πρώτη φορά 1909-12 εργάστηκε στο Πόρτλαντ του Όρεγκον.

Ο Αριστείδης Μαργαρίτης ήταν 26 ετών. Ο πατέρας στο χωριό λεγόταν Ευθύμιος. Με 25\$ στην τσέπη έψαχνε για δουλειά στη Ν. Υόρκη, όπου ήταν ο φίλος του Βασ.Κορδόνης. Είχε ξανάρθει στην Αμερική ο Αριστείδης Μαργαρίτης την περίοδο 1907-12 και εργάστηκε στο Όρεγκον.

Ο Αλέξης Τσόχλας [Tsoclas] ήταν 25 ετών. Ο πατέρας λεγόταν Τριαντάφυλλος. Τελικός προορισμός του [με 25\$] για δουλειά εργάτη ήταν το Μπίγκαμ Κάνυον [Bingham Canyon] της Γιούτα, όπου ήταν ο φίλος του Παναγ. Μίρλας.

8. Μοναδική αναχώρηση στα 1915

Έγινε από τον Ευθύμιο Λευκαδίτη. Στις 15 Ιουνίου, από το λιμάνι του Πειραιά, ταξίδεψε με το πλοίο "Athinaï" και στις 8 Ιουλίου έφτασε στην Αμερική. Ήταν τότε 33 ετών και παντρεμένος. Ως τόπο γέννησης και διαμονής δήλωσε τη Γραβιά. Η γυναίκα του στην Κουκουβίστα λεγόταν Παναγιού. Με 25\$ για τα πρώτα του έξοδα πήγαινε για δουλειά εργάτη στο Σικάγο, κοντά στο φίλο του Παναγ. Λάμπρου. Για τον Ευθύμιο Λευκαδίτη αυτό ήταν το δεύτερο ταξίδι του στην Αμερική. Είχε ξανάρθει την περίοδο 1910-13 και εργάστηκε στην πόλη Έβερετ της πολιτείας Ουάσινγκτον.

9. Τελευταίες αναχωρήσεις στα 1920-21

Στη διάρκεια του 1920 έγινε μόνο μία ομαδική αναχώρηση, ενώ στα 1921 έγινε μία μεμονωμένη.

Η ομαδική αναχώρηση στα 1920 αριθμούσε πέντε άτομα και περιλάμβανε τους: Αθαν.Κωστούρο, Δημ.Μαργαρίτη, Γεώργ. Μεμέσιο, Νικ.Τσόχλα και Ευθ.Χαμηλό.

Την 1η Απριλίου, απο το λιμάνι του Πειραιά επιβιβάστηκαν στο ελληνόκτητο πλοίο "Megali Hellas" και στις 22 Απριλίου αποβιβάστηκαν στο λιμάνι της Ν.Υόρκης.

Ο Αθανάσιος Κωστούρος ήταν 46 ετών και παντρεμένος. Η γυναίκα του λεγόταν Χρυσούλα. Με 40\$ μαζί του αναζητούσε δουλειά στην πόλη Κουίνσι [Quincy] της Μασαχουσέτης, όπου ήταν ο κουριάδος του Κ. [ή Χ.]Λευκαδίτης. Είχε ξανάρθει στην Αμερική ο Αθανάσιος Κωστούρος την περίοδο 1912-13 και εργάστηκε στο Σηάτλ [Seattle] της πολιτείας Ουάσινγκτον. Ο Δημ.Μαργαρίτης ήταν 35 ετών και παντρεμένος. Στην Κουκουβίστα είχε την αδερφή του Αικατερίνη. Με 40\$ στην τσέπη, πήγαινε για δουλειά στην πόλη Κουίνσι [Quincy] της Μασαχουσέτης, κοντά στο συγγενή του Ανδρέα Ανδριτσόπουλο. Είχε ξανάρθει ο Γεώργ.Μεμέσιος, την περίοδο 1910-12 και εργάστηκε στην πόλη Ραϊήμοντ της Ουάσινγκτον.

Ο Νικ. Τσόχλας ήταν 36 ετών και παντρεμένος. Η γυναίκα του στην Κουκουβίστα λεγόταν Παναγιούλα. Προορισμός του με [33\$] για δουλειά εργάτη ήταν η πόλη Χίμπιν [Hibbing] της Μινεσότα, κοντά στον αδερφό του Αλεξ.Τσόχλα.

Ο Ευθύμιος Χαμηλός ήταν 33 ετών και παντρεμένος. Η γυναίκα του λεγόταν Αγγλαία. Με 50\$ για τα αναγκαία πρώτα έξοδα, πήγαινε για δουλειά εργάτη στην πόλη Κουίνσι [Quincy] της Μασαχουσέτης, όπου ήταν ο ξάδερφός του Κων. Βλάχος. Αυτό ήταν το δεύτερο ταξίδι του στις ΗΠΑ. Είχε έρθει πάλι την περίοδο 1910-12 και εργάστηκε στην πόλη Ραϊήμοντ της πολιτείας Ουάσινγκτον.

Η μοναδική αναχώρηση στα 1921 και μεταναστευτικός επίλογος της Κουκουβίστας για την περίοδο αυτή, έγινε από το Θεόδωρο Χαμηλό. Στις 18 Μαρτίου, από το λιμάνι του Πειραιά, έφυγε με το πλοίο "Megali Hellas" και την 1η Απριλίου έφτασε στην Αμερική. Ήταν τότε 27 ετών. Η μητέρα του στο χωριό λεγόταν Μαρία. Με 30\$ μαζί του, αναζητούσε δουλειά εργάτη στη Ν. Υόρκη, όπου ήταν ο φίλος του Ιωάννης Οικονόμου.

Η μετανάστευση των Κουκουβιστιανών στις Η.Π.Α. συνεχίστηκε σποραδικά μετά τον πόλεμο κατά τις δεκαετία 1950-1960.

Τέλος

(επιμέλεια: Γιώργος Κουμπουρης, Γιάννης Καλόγηρος)

Αλφαβητικός πίνακας των μεταναστών της Κουκουβίστας
(Στοιχεία των μεταναστών όπως τα κατέγραψαν στην Υπηρεσία Μετανάστευσης των ΗΠΑ)

α/α	Όνοματεπώνυμο	Χρ. Άφιξης	Ηλικία	Έγγαμος	Πλοίο που ταξίδεψε	Λιμάνι Αναχώρησης
1	Αλεξίου Αθανάσιος	10-4-1909	23	όχι	Massalia	Πειραιεύς
2	Αναγνώστου Γεώργιος	29-3-1912	19	ναι	Oceania	Πάτρα
3	Αναγνώστου Λεωνίδα	20-4-1907	22	όχι	Neustria	Μασσαλία
4	Αυγερινός Ευθύμιος	29-3-1912	24	ναι	Oceania	Πάτρα
5	Βάρσος Ευάγγελος	12-4-1910	23	ναι	La Gascogne	Χάβρη
6	Βάρσος Παναγιώτης	29-3-1912	35	ναι	Oceania	Πάτρα
7	Γιάτσος Ιωάννης	26-12-1911	21	όχι	Athinai	Πειραιεύς
8	Δανιήλ Αριστείδης	2-11-1907	20	όχι	Alice	Πάτρα
9	Δανιήλ Γεώργιος	12-9-1910	19	όχι	La Gascogne	Χάβρη
10	Δανιήλ Δημήτριος	20-4-1907	22	όχι	Neustria	Μασσαλία
11	Δανιήλ Ιωάννης	21-4-1909	22	όχι	Patris	Πειραιεύς
12	Δανιήλ Μαργαρίτης	26-4-1911	19	όχι	Martha Washington	Πάτρα
13	Δανιήλ Νικόλαος	3-4-1911	19	όχι	Germania	Μασσαλία
14	Δανιήλ Παναγιώτης	3-6-1914	36	όχι	Saxonia	Πάτρα
15	Ζαχαρόπουλος Κωνσταν.	26-12-1911	18	όχι	Athinai	Πειραιεύς
16	Θεοχάρης Ευθύμιος	14-4-1914	36	ναι	Celtic	Νάπολη
17	Καραγεώργος Δημήτριος	5-4-1910	20	όχι	Niagara	Χάβρη
18	Καραντάσιος Γεώργιος	14-4-1914	26	όχι	Celtic	Νάπολη
19	Καραντάσιος Ευθύμιος	3-4-1911	38	ναι	Germania	Μασσαλία
20	Κατσανιώτης Ανδρέας	29-3-1912	20	όχι	Oceania	Πάτρα
21	Κατσανιώτης Νικόλαος	31-3-1911	19	όχι	Friedrich der Grosse	Νάπολη
22	Κόλλιας Γεώργιος	20-5-1912	20	όχι	Martha Washington	Πάτρα
23	Κόλλιας Ευάγγελος	26-3-1911	18	όχι	Saxonia	Τεργέστη

α/α	Όνοματεπώνυμο	Χρ. Αφίξης	Ηλικία	Έγγαμος	Πλοίο που ταξίδεψε	Λιμάνι Αναχώρησης
24	Κόλλιας Ευάγγελος	20-5-1912	18	όχι	Martha Washington	Πάτρα
25	Κόλλιας Κωνσταντίνος	2-11-1907	20	όχι	Alice	Πάτρα
26	Κόλλιας Νικόλαος	3-4-1911	25	όχι	Germania	Μασσαλία
27	Κόλλιας Νικόλαος	2-4-1914	28	όχι	Laconia	(1912) Πάτρα
28	Κυρίτσης Δημήτριος	26-3-1911	35	ναι	Saxonia	Τεργέστη
29	Κυρίτσης Νικόλαος	2-4-1914	30	ναι	Laconia	(1912) Πάτρα
30	Κωστούρος Αθανάσιος	29-3-1912	38	ναι	Oceania	Πάτρα
31	Κωστούρος Αθανάσιος	22-4-1920	46	ναι	Megali Hellas	Πειραιεύς
32	Λάιος Αθανάσιος	12-4-1911	27	όχι	Sant' Anna	Νάπολη
33	Λευκαδίτης Ευθύμιος	8-7-1915	33	ναι	Athinai	Πειραιεύς
34	Λευκαδίτης Ιωάννης	18-3-1911	27	όχι	Germania	Μασσαλία
35	Λιάκος Ευθύμιος	3-4-1911	29	ναι	Germania	Μασσαλία
36	Λίτσος Θεόδωρος	29-3-1912	19	όχι	Oceania	Πάτρα
37	Μαλεβίτσης Ευθύμιος	26-3-1911	18	όχι	Saxonia	Τεργέστη
38	Μαλεβίτσης Ιωάννης	5-4-1910	34	ναι	Niagara	Χάβρη
39	Μαλιβίτσης Δημήτριος	2-4-1914	37	ναι	Laconia	(1912) Πάτρα
40	Μαλιβίτσης Δήμος	20-4-1907	24	όχι	Neustria	Μασσαλία
41	Μαλιβίτσης Χαράλ.	2-11-1907	20	όχι	Alice	Πάτρα
42	Μαργαρίτης Αριστείδης	3-6-1914	26	όχι	Saxonia	Πάτρα
43	Μαργαρίτης Δημήτριος	22-4-1920	35	ναι	Megali Hellas	Πειραιεύς
44	Μεμένιος Γεώργιος	5-4-1910	25	όχι	Niagara	Χάβρη
45	Μεμένιος Γεώργιος	22-4-1920	35	ναι	Megali Hellas	Πειραιεύς
46	Μεμένιος Χαράλ.	26-3-1911	19	όχι	Saxonia	Τεργέστη
47	Μώρης Ευθύμιος	3-4-1911	37	ναι	Germania	Μασσαλία
48	Μώρης Νικόλαος	20-6-1910	23	όχι	Chicago	Χάβρη
49	Μώρης Νικόλαος	12-4-1910	39	ναι	La Gascogne	Χάβρη
50	Ντινόπουλος Γεώργ.	3-4-1911	31	ναι	Germania	Μασσαλία
51	Παναγιωτόπουλος Αντών.	29-3-1912	29	ναι	Oceania	Πάτρα
52	Παπαγεωργίου Παναγ.	14-4-1914	28	ναι	Celtic	Νάπολη
53	Πιπέρας Ηλίας	1-3-1911	19	όχι	Alice	Πάτρα
54	Ποδάρας Νικόλαος	3-4-1911	24	όχι	Germania	Μασσαλία
55	Ποδάρας Τριαντάφ.	29-3-1912	35	ναι	Oceania	Πάτρα
56	Πριόβολος Γεώργιος	11-5-1904	24	όχι	Roma	Νάπολη
57	Πριόβολος Γεώργιος	20-4-1907	27	όχι	Neustria	Μασσαλία
58	Πριόβολος Ευθύμιος	21-4-1909	40	ναι	Patris	Πειραιεύς
59	Ράπτης Ανδρέας	10-11-1910	32	ναι	Laura	Πάτρα
60	Ράπτης Παναγιώτης	20-5-1912	23	όχι	Martha Washington	Πάτρα
61	Σίμος Ευθύμιος	4-3-1912	24	όχι	Argentina	Πάτρα
62	Τομαράς Αθανάσιος	21-4-1909	28	ναι	Patris	Πειραιεύς
63	Τομαράς Αθανάσιος	5-4-1910	29	ναι	Niagara	Χάβρη
64	Τομαράς Νικόλαος	3-4-1911	24	όχι	Germania	Μασσαλία
65	Τομαράς Παναγιώτης	20-4-1907	25	όχι	Neustria	Μασσαλία
66	Τούμπας Αθανάσιος	2-4-1914	34	ναι	Laconia	(1912) Πάτρα
67	Τούμπας Γεώργιος	20-4-1907	24	όχι	Neustria	Μασσαλία
68	Τούμπας Δημήτριος	10-4-1909	30	ναι	Massalia	Πειραιεύς
69	Τούμπας Κωνσταντίν.	5-4-1910	24	ναι	Niagara	Χάβρη
70	Τούμπας Νικόλαος	5-4-1910	35	ναι	Niagara	Χάβρη
71	Τσαπάρας Κώστας	26-3-1911	32	όχι	Saxonia	Τεργέστη
72	Τσαπάρας Παναγιώτ.	26-4-1911	30	ναι	Martha Washington	Πάτρα
73	Τσίγας Ευθύμιος	21-4-1909	26	ναι	Patris	Πειραιεύς
74	Τσόκας Ανδρέας	21-4-1909	31	ναι	Patris	Πειραιεύς
75	Τσόχλας Αλέξης	3-6-1914	25	όχι	Saxonia	Πάτρα
76	Τσόχλας Ηλίας	3-4-1911	20	όχι	Germania	Μασσαλία
77	Τσόχλας Χαράλαμπος	5-4-1910	25	όχι	Niagara	Χάβρη
78	Τσόχλος Νικόλαος	22-4-1920	36	ναι	Megali Hellas	Πειραιεύς
79	Χαμηλός Γεώργιος	21-4-1909	26	όχι	Patris	Πειραιεύς
80	Χαμηλός Ευθύμιος	22-4-1920	33	ναι	Megali Hellas	Πειραιεύς
81	Χαμηλός Θεόδωρος	1-4-1921	27	όχι	Megali Hellas	Πειραιεύς
82	Χρηστίδης Γεώργιος	26-3-1911	26	όχι	Saxonia	Τεργέστη
83	Χριστοδούλου Γεώργ.	2-11-1907	20	όχι	Alice	Πάτρα
84	Ψυχογιός Δημήτριος	15-11-1907	35	ναι	Moraitis	Πάτρα

Η Καλοσκοπή ως ορειβατικός και πεζοπορικός προορισμός

«Το χωριό μας μπαίνει σιγά-σιγά στο χάρτη!..» δήλωσε πρόσφατα φίλη μας χωριανή σχολιάζοντας το αυξανόμενο και ιδιαίτερα έντονο ενδιαφέρον που εκδηλώνουν πλέον πολλοί σύλλογοι, ορειβατικοί ή φυσιολατρικοί, πρόσκοπτοι, σχολεία, αλλά και μεμονωμένοι περιπατητές για το χωριό μας ως βάση για τις εξορμήσεις τους, εφόσον τους προσφέρει πολλές αξιολογες προτάσεις για πορείες στο βουνό σε αρκετά καλά καθαρισμένα και σηματοδοτημένα μονοπάτια.

Σε όλη τη διάρκεια του χρόνου, ιδιαίτερα καλοκαιριού και φθινόπωρου, συναντάμε πλέον πολλές ομάδες πεζοπόρων που είτε ξεκινούν από την Καλοσκοπή για κοντινούς ορεινούς προορισμούς είτε ζητούν πληροφορίες και καθοδήγηση για να πραγματοποιήσουν την πορεία τους. Στην πλειοψηφία τους οι ορειβάτες έχουν βέβαια ως στόχο την κορυφή της Γκιώνας (Πυραμίδα), αλλά αρκετοί επιλέγουν για πεζοπορίες και τα δικά μας μονοπάτια για Κεφαλόβρυσο, Βρύζες, Αγία Παρασκευή και Μέγα Ρέμα.

Δεν είναι λίγοι όμως κι αυτοί που «ανακάλυψαν» και άρχισαν να χρησιμοποιούν την παλιά διαδρομή «**Σταυρός - Μνήματα - Φτερόλακκα - Διάσελο**» που πρόσφατα ολοκληρώθηκε η διάνοιξη και η αποκατάστασή της με ενέργειες του Συνδέσμου.

Η ιδιαίτερα θετική αυτή εξέλιξη για το χωριό μας δεν είναι τυχαία, οφείλεται σε ένα μεγάλο βαθμό στη συστηματική προσπάθεια που καταβάλλει τα τελευταία χρόνια ο Σύνδεσμός μας και τα μέλη του που εργάζονται εθελοντικά για την διάνοιξη, την ανάδειξη και την προβολή των παλιών και πλέον σημαντικών ορεινών διαδρομών. Στα πλαίσια αυτής της προσπάθειας πραγματοποιήθηκαν και εφέτος από τον Ιούλιο έως και τον Νοέμβριο οι παρακάτω δράσεις:

• Πεζοπορία: από την Καλοσκοπή στη χαράδρα της Ρεκάς και στη Βίνιανη

Διάσχιση της Γκιώνας από την μεριά της Καλοσκοπής προς τη χαράδρα της Ρεκάς και τη Βίνιανη πραγματοποιήθηκε από χωριανούς και φίλους την Κυριακή, 27 Οκτ. 2024.

Καλύπτοντας μια συνολική απόσταση 23 περίπου χλμ., ξεκινώντας από τον Σταυρό, πάνω από το χωριό και βαδίζοντας στο ανοιγμένο πλέον και αρκετά καλά σηματοδοτημένο μονοπάτι που διέρχεται από **Μνήματα, Φτερόλακκα, Κακιά Σκάλα, Διάσελο, Καταφύγιο Π.Ο.Α. (Λάκκα Καρβούνη)** και χαράδρα **Ρεκάς**, μετά από πορεία συνολικά 12 ωρών καταλήξαμε στη **Βίνιανη** (πλησίον 51ου χλμ).

Βασικός σκοπός της πορείας ήταν η καταγραφή και ακριβέστερη αποτύπωση της διαδρομής αυτής, για να αποτελέσει **την ξεχωριστή πρόταση** της Καλοσκοπής σε ορειβάτες και περιπατητές που επιθυμούν να χαρούν το βουνό και τη φύση. Η διαδρομή αυτή αποτελεί την πιο ήπια και πιο ενδιαφέρουσα πρόσβαση στο Καταφύγιο του Πεζοπορικού Ομίλου Αθηνών αλλά και μια εναλλακτική πρόταση είτε για την κατάβαση της πανέμορφης χαράδρας της Ρεκάς, είτε για ανάβαση στην Πυραμίδα της Γκιώνας.



Πλησιάζοντας στο Διάσελο

• Καθαρισμοί και συντήρηση στα μονοπάτια γύρω απ' την Καλοσκοπή

Με τη συμμετοχή εθελοντών έγιναν και φέτος οι εργασίες για τον καθαρισμό και τη συντήρηση όλων των μονοπατιών που διατηρούνται ανοικτά και προσβάσιμα για περιπατητές. Συντήρηση έγινε στη διαδρομή «Κακοτράχη - Κεφαλόβρυσο» (μονοπάτι «Ηρακλής Ραπτόπουλος»), στο τμήμα «Κεφαλόβρυσο - Σποριές», στο μονοπάτι από Αγία Παρασκευή προς μύλο Αλεξίου και στη διαδρομή «Μέγα Ρέμα - Κοτρώνη». Σε επόμενη φάση προβλέπεται ενίσχυση και της σήμανσης των διαδρομών αυτών.

• Αναζήτηση και εντοπισμός ξεχασμένων διαδρομών

Παράλληλα, συνεχίζεται η προσπάθεια να εντοπιστούν με βάση τους παλιούς γεωγραφικούς χάρτες και την μαρτυρία παλιών χωριανών και άλλες ξεχασμένες διαδρομές. Εντοπίστηκαν ήδη τα παλιά μονοπάτια από Κεφαλόβρυσο (**Μαύρος Κάμπος**) για **Αγία Τριάδα**, από **Μηλιά** ή από **Σταυρό** για **Τράκα** και από **Αη Νικόλα** για την παλιά θέση του χωριού, στον **Παλιοσταυρό**.

• Γνωρίζοντας το Ξεροβούνι

Στην προσπάθειά μας να γνωρίσουμε καλύτερα την γειτονική μας περιοχή και να διασώσουμε μνήμες και ξεχασμένες διαδρομές, εξερευνήσαμε και περπατήσαμε τρεις φορές φέτος το κοντινό μας **Ξεροβούνι**, αυτόν τον οικείο αλλά και τόσο «άγνωστο» πλέον ορεινό όγκο που απλώνεται πάνω από το χωριό. Με την καθοδήγηση και τις αφηγήσεις των χωριανών μας Βαγγέλη Τσιρώνη, Γιώργου Πλατανιά και Γιώργου Κουμπούρη αναζητήσαμε και περπατήσαμε τις παλιές δασωμένες και χαμένες στο χρόνο διαδρομές. Δύσκολη πλέον η πρόσβαση, ζωντάνευαν όμως οι παλιές ξεχασμένες στράτες με την αφήγηση και τις αναμνήσεις των συνοδοιπόρων μας. Στα άμεσα σχέδιά μας είναι να αποκαταστήσουμε την πρόσβαση στο Ξεροβούνι και, καθαρίζοντας ένα βασικό μονοπάτι που οδηγεί στην κορυφή με την επιβλητική θέα, να το κάνουμε προσιπό και επισκέψιμο για κάθε περιπατητή.

Γιάννης Καλόγηρος

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΔΕΝ ΜΑΣ ΞΕΧΝΟΥΝ

No	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ – ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΑ	ΠΟΣΟ
292	Γουργιώτη Έφη του Αντρέα.	50
293	Έσοδα Λαογραφικής Έκθεσης από διάθεση ειδών λαϊκής τέχνης.	160
294	Έσοδα εκδηλώσεων (περιπάτου).	20
295	Παπανικολάου Γεώργιος του Παναγιώτη (Λιβαδειά) στη μνήμη της συζύγου του Ζωής.	50
296	Τσόχλα Τασία του Σπυριδωνα.	10
297	Έσοδα Λαογραφικής Έκθεσης από διάθεση ειδών λαϊκής τέχνης.	210
298	Σαλαί Βασίλης.	50
299	Σπέντζου Αλεξάνδρα του Πανουργιά.	20
300	Θεοχάρη Ελένη του Δημητρίου.	20
301	Μώρης Δημήτριος του Νικολάου (Η.Π.Α.).	50

No	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ – ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΑ	ΠΟΣΟ
302	Μώρης Νικόλαος του Δημητρίου (Αμφισσα).	50
303	Παπακώστα – Πατέλη Φοίβη.	50
304	Λιανού Πολυτίμη στη μνήμη του πατέρα της Ελευθερίου Λιανού.	50
305	Γεωργίου Νικόλαος του Νάκου στη μνήμη του παππού του Ελευθερίου Λιανού.	50
306	ΚΟΥΤΣΟΥΒΕΛΗΣ Α.Ε.	200
307	Κόλλια – Κατσιανιώτη Βιβή στη μνήμη των γονέων της και του συζύγου της.	170
308	Κυρίτσης Ευστάθιος του Παναγιώτη στη μνήμη του αδελφού του Δημητρίου Κυρίτση.	100

Στην κατάθεση των συνδρομών μπορείτε να χρησιμοποιείτε τον ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟ του Συνδέσμου στην **EUROBANK** με αριθμό **0026.0408.83.0200334049** & **IBAN GR3602604080000830200334049** στο όνομα, **ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ «Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ».**

Παρακαλούνται τα μέλη μας, που καταθέτουν συνδρομή με e-banking, να αναγράφουν στην κατάθεση Επώνυμο, Όνομα και όνομα πατρός, ενώ τον σκοπό της κατάθεσης, επειδή στο σύστημα δεν εμφανίζεται όλη η αιτιολογία, να μας τον στέλνουν με email ή να ενημερώνουν τηλεφωνικά κάποιο από τα μέλη του Δ.Σ.

Από την Κοινωνική μας Ζωή

Για την επικοινωνία των μελών μας με τον ιερέα του χωριού μας **Βλάση Βασίλειο 6987300211** και τους επιτρόπους **Καλτσά Κωνσταντίνο 6972694705** και **Φέξη Ιωάννη 6944646005**

ΓΑΜΟΙ

Στις 20 Σεπτεμβρίου 2024, ο Σπανίδης Άγγελος και η Ξαφάκη Ζωή (Ζέτα) του Γεωργίου (εγγονή του Φάνη Λευκαδίτη) τέλεσαν τον γάμο τους στο κτήμα «Κλεοπάτρα» στο Κορωπί.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Στις 25 Σεπτεμβρίου 2024, ο Κωνσταντίνος Λιάμπρος και η Δήμητρα Πάγκαλου απέκτησαν δίδυμα παιδιά, ένα αγόρι και ένα κορίτσι.

- Στις 30 Οκτωβρίου 2024, ο Γεώργιος Καβάνης και η Νικολέτα Χρονόπουλου (κόρη της Μαίρης Ν. Ράπτη) απέκτησαν δίδυμα αγόρια.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Μπουρτζάλα – Αλεξίου Μαρία σύζυγος Σπύρου (1929 – 2024)



Την Παρασκευή 6 Σεπτεμβρίου 2024, έφυγε από κοντά μας και ενταφιάστηκε στην Λαμία, η αγαπημένη μας Μαρία Μπουρτζάλα (Μαριώ Αλεξίου – κόρη του Θύμιου Αλεξίου και της Όλγας Κατσιανιώτη). Η Μαρία ήταν παντρεμένη με τον Σπύρο Μπουρτζάλα, αγαπητό και πιστό φίλο του χωριού μας τον οποίο έχασε το 2017, με τον οποίο απέκτησε τρία παιδιά, τον Κώστα, την Καλλιόπη (Πίτσα) και τον Ευθύμιο. Τόπος της καρδιάς της ήταν το χωριό μας, το οποίο επισκεπτόταν συχνά, έζησε πολλά χρόνια στη Λαμία και από το 1974 ζούσε

στην Αθήνα, όπου μετακόμισε με την οικογένειά της. Η Μαριώ (όπως την προσφωνούσαν όλοι οι παλιοί του χωριού μας) και ο αξιαγάπητος σύζυγός της Σπύρος, ήταν από τα αγαπημένα ζευγάρια του χωριού μας, που ξεχώριζαν για την ζωντάνια τους, για το κέφι τους για ζωή και για την μεταξύ τους αγάπη και φροντίδα. Μεγάλωσαν τρία παιδιά, τα οποία έγιναν άξιοι επιστήμονες, και ένα εγγόνι, άξιο δικηγόρο που φέρει το όνομα του Σπύρου.

Η Μαριώ ήταν ένας τίμιος άνθρωπος, με αρχές και ήθος, καλόκαρδη, έχοντας μόνο καλά λόγια να πει για τον καθένα, αξιαγάπητη στους συγγενείς και φίλους, με μεγάλο το αίσθημα της προσφοράς και του καθήκοντος, με ιδιαίτερη αγάπη για το χωριό και με έντονες μνήμες από τα δύσκολα χρόνια της κατοχής και του εμφυλίου, τα οποία με την αφηγηματική της ικανότητα μετέφερε ολόζωντα σε κάθε ευκαιρία. Ήταν πάντα πρόθυμη να συνδράμει στις ανάγκες

του χωριού μας και υπήρξε μαζί με τον σύζυγό της από τους στυλοβάτες του συλλόγου μας στη Λαμία από την ίδρυσή του. Υπήρξε κοινωνικότατη, με βαθιές γνώσεις της ιστορίας του τόπου μας, την οποία της άρεσε να διηγείται και να μοιράζεται με τους συγχωριανούς μας.

Παρά τη μεγάλη ηλικία της, η Μαριώ ήταν όλο ζωντάνια μέχρι τις τελευταίες της μέρες και έτσι θα την θυμόμαστε πάντα. Ως την τελευταία της πνοή, η σκέψη της ήταν στο αγαπημένο της χωριό, το οποίο ετοιμαζόταν να επισκεφθεί για τη γιορτή του Δεκαπενταύγουστου. Θα λείψει από όλους μας μα πάνω απ' όλους από την αγαπημένη της οικογένεια, την οποία μεγάλωσε με ιδιαίτερη φροντίδα, αγάπη, αρχές και σεβασμό. Ευχόμαστε ο Θεός να απαλύνει τον πόνο τους και να την θυμούνται ως άξια μητέρα και γιαγιά.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα που την σκεπάζει και ο Κύριος ας αναπαύσει την ψυχή της.

**Κυρίτσης Δημήτριος
του Παναγιώτη
(1939 – 2024)**



Γεννήθηκε την 1η Μαΐου 1939 στην Καλοσκοπή Φωκίδος. Φοίτησε στο Δημοτικό σχολείο του χωριού και των Καστελλίων. Παρακολούθησε τα μαθήματα του τότε Γυμνασίου στο σχολείο της Άμφισσας και μετά την αποφοίτησή του εισήχθη στη ΣΤΥΑ, όπου το 1959 αποφοίτησε με άριστα στην ειδικότητα του Ηλεκτρολόγου.

Λόγω των τεχνικών γνώσεων ΜΕΤΑΛΛΙΟΝ ΕΥΔΟΚΙΜΟΥ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ Γ ΤΑΞΕΩΣ (1968) και της αγγλικής γλώσσας (1962) κρίθηκε άξιος να σταλεί στην Αμερική για έναν χρόνο, όπου μετεκπαιδεύτηκε ως τεχνικός στα καινούρια αεροπλάνα που είχε προμηθευτεί η Ελλάδα. Εστάλη και το 1972, για δεύτερη φορά, για λίγους μήνες στην Αμερική και μετεκπαιδεύτηκε σε τεχνικά θέματα των ραντάρ και αποφοίτησε από τη στρατιωτική βάση του ΤΞΞΑΣ με άριστα.

Το 1983 τιμήθηκε με το ΜΕΤΑΛΛΙΟ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ ΑΞΙΑΣ Β' & Γ' ΤΑΞΕΩΣ. Τον Δεκέμβριο του 1984 τιμήθηκε από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας Κ. Καραμανλή με τον ΧΡΥΣΟΥΝ ΣΤΑΥΡΟΝ ΤΟΥ ΤΑΓΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΦΟΙΝΙΚΟΣ και συνέχισε ολοκληρώνοντας δια αλληλογραφίας με Αμερικανικά Πανεπιστήμια την εκπαίδευση στο αντικείμενό του. Υπηρέτησε σε πολλές μονάδες, ιδιαίτερα στο Τατόι, στη Λάρισα, στη Σκύρο, στη Σάμο, στη Λήμνο, στο Πήλιο, στην Αγχιάλο. Αποστρατεύτηκε με τον βαθμό του Αντισμηναρχου και για πολλά χρόνια μετά την εξοδό του παρέμεινε

μέλος Επιτροπής των Εμπειρογνομόνων της Αεροπορίας. Ρεαλιστής με καθαρό μυαλό αλλά και ευαίσθητος, είχε πολλές γνώσεις, προγραμματισμό, μεθοδολογία, ισχυρή πειθώ, διάβαζε πολύ, προσέγγιζε και θέματα άσχετα της ειδικότητάς του και βοηθούσε στην έρευνα τη σύζυγό του.

Δεν συμβιβάστηκε με κάτι λιγότερο από την αλήθεια, δεν φοβήθηκε σε κινδύνους και πάντα τους αντιμετώπιζε ψύχραιμα.

Μπορούσε τα ... ΠΑΝΤΑ, ακόμη και αν δεν τα ήξερε και δεν είπε ποτέ δεν μπορώ. Παντρεύτηκε το 1976 τη Βασιλεία Γασσιράνη από τον Βόλο, φιλόλογο και μαζί της απέκτησε δυο παιδιά την Παναγιώτα - Άννα βιοχημικό και τον Παναγιώτη Αντισυνταγματάρχη. Καλός οικογενειάρχης, καλός σύζυγος, πατέρας φρόντισε για τα παιδιά του, τα οποία του χάρισαν τρεις εγγονές, τις έζησε, τις αγάπησε, τις καμάρωσε.

Στις 2 Οκτωβρίου 2024 έφυγε για το μεγάλο ταξίδι «σαρανταπληγιασμένος» όπως έλεγε από αρρώστιες που τις αντιμετώπιζε με σθένος. Έφυγε όπως ακριβώς έζησε, χωρίς προβολή και επίδειξη, καθάρως Έλληνας στις ιδέες, με υπερβολική αγάπη στον τόπο του, την Καλοσκοπή και στους γονείς του. Ετάφη στον τάφο των γονιών του, όπως είχε εκφράσει την επιθυμία, για να είναι ΛΕΥΤΕΡΟΣ.

**Μπουρτζάλας Γεώργιος
του Ηλία
(1957 – 2024)**



Στις 6 Νοεμβρίου 2024, έφυγε από την ζωή ο Μπουρτζάλας Γεώργιος

του Ηλία σε ηλικία 67 ετών. Η εξόδιος ακολουθία και η ταφή του έγιναν στην Λαμία όπου ήταν και η μόνιμη κατοικία του.

Ο Γιώργος γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Λαμία, με καταγωγή από την μητέρα του Άννα το γένος Χαμηλού, από το χωριό μας την Καλοσκοπή. Τα καλοκαίρια της παιδικής του ηλικίας τα πέρασε στο χωριό μας και απέκτησε φιλικές σχέσεις με τα παιδιά της ηλικίας του. Αγαπητός σε όλους, καλόκαρδος και πάντα πρόσχαρος κέρδισε την εκτίμηση και την αγάπη των συγχωριανών μας. Παντρεμένος με την Λίλιαν Νίκλα απέκτησε δύο παιδιά την Ηλιάννα και τον Χρήστο. Βίωσε όμως και ένα δυσάρεστο και στενάχωρο γεγονός πριν από 15 χρόνια, τον χαμό του δίδυμου αδελφού του Δημήτρη.

Με θάρρος, αξιοπρέπεια και ανεξάντλητη δύναμη ψυχής και θέλησης έδωσε τη δική του άνιση μάχη με μια αρρώστια που κανείς δεν μπορεί να νικήσει.

Έφυγε χωρίς και άφησε στην οικογένειά του στους γνωστούς και στους φίλους του, ένα δυσαναπλήρωτο κενό. Όμως δεν θα ξεχαστεί, θα τον θυμόμαστε και θα τον αγαπούμε. Η οικογένεια του.

**Δανιήλ Ευσταθία
σύζυγος Ιωάννη
(1933-2024)**



Στις 27 Νοεμβρίου έφυγε από την ζωή η αγαπημένη μας μητέρα και γιαγιά Ευσταθία (Σταθούλα) Δανιήλ, σύζυγος του Γιάννη Δανιήλ (του Μαργαρίτη) του γένος Μητροπούλου σε ηλικία 91 ετών.

Δεν έχω συναντήσει τέτοια δύναμη κι όρεξη για τη ζωή σε άνθρωπο! Τη θαύμαζα και θα τη θαυμάζω πάντα για αυτόν της τον χαρακτήρα. Η Σταθούλα, παρά τις βαριές δυσκολίες και ατυχίες της στη ζωή, ήταν πάντα απίστευτα δυνατή και ζωντανή. Αγαπούσε και υποστήριζε με πάθος την οικογένειά της και τους οικείους της. Σε όλη της τη ζωή φρόντιζε και βοηθούσε τους άλλους με κάθε θυσία. Ήταν κοινωνική και πολύ αγαπητή σε μικρούς και μεγάλους. Αρρώστησε 4 φορές από καρκίνο, το σώμα της σηματοδεύτηκε από την αρρώστια, αλλά η ίδια δε λύγισε. Αντίθετα, πείσμωνε κι έβαλε τα δυνατά της να το ξεπεράσει. Και τα κατάφερε. Ορφάνεψε στα 13 της από μάνα κι έχασε το παιδί της αιφνίδια πριν δυο χρόνια. Δυο θάνατοι που ήταν άγρια και άδικα χτυπήματα της μοίρας. Όμως, ήταν πάντα εκεί, αεικίνητη, να βοηθάει, να στηρίζει τους άλλους και να λέει: «...πώς να το κάνουμε; Η ζωή είναι γλυκιά». Η μάνα μου μεγάλωσε με πολλή αγάπη κι αυταπάτηση τουλάχιστον 12 παιδιά, πέρα από μάνα και τον αδελφό μου. Ήταν πρώτα - πρώτα μάνα στα ίδια της τ' αδέρφια. Μέχρι τελευταία στιγμή, παρά την εξασθενημένη υγεία της και τον πόνο στην ψυχή της για το παιδί της, σου έλεγε πώς είναι καλά. Δεν γκρίνιαξε ούτε μια φορά, αντίθετα μιλούσε με αγάπη, χαμογελούσε και έδινε σε όλους ευχές κι ευλογίες. Μάνα μου καλή, σ' ευχαριστούμε! Σε αγαπάμε! Θα είσαι πάντα στο μυαλό και στην καρδιά μας!

ΘΕΡΜΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Προκειμένου να συμπεριλαμβάνουμε στην εφημερίδα μας όλες τις κοινωνικές ειδήσεις (γάμους, γεννήσεις, βαπτίσεις, πένθη, επιτυχίες, δωρεές και άλλα), παρακαλούμε να μας ενημερώνετε, γιατί είναι αδύνατο να τις γνωρίζουμε με λεπτομέρειες. Σήμερα αποτελούν είδηση, μελλοντικά όμως όλα τα συμβάντα που καταχωρούνται στην «ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ» θα αποτελέσουν πηγή για την ιστορία του χωριού μας, χρήσιμη στις επερχόμενες γενιές.

παλιά φωτογραφία

Μια φωτογραφία ήταν εκεί, κάτω από το ετοιμόρροπο χαγιάτι, στη γειτονιά που άδειασε και ρήμαξε, ανάμεσα σε ένα σκόρπιο νοικοκυριό που χάθηκε και δεν υπάρχει πια, και τους είδα όλους αυτούς που χάθηκαν και μαζί τους χάθηκε και η Κουκουβίστα των παιδικών μου χρόνων.

Τους βλέπω μες στις βροχές και στα χιόνια, στις στράτες και στα μονοπάτια με ένα αμπέχονο ανάρριχτα στους ώμους, τους βλέπω βρεγμένους να αχνίζουν σκυφτοί πάνω στις γκλίτσες τους, πλάι στην ξυλόσομπα του καφενείου, να αφηγούνται ιστορίες, να ανασύρουν γεγονότα, πολέμους, σκοτωμούς, να διαφωνούν, να αγριεύουν, να ανταριάζουν τα πρόσωπα και ύστερα να γαληνεύουν, να αστειεύονται, και σαν πέφτει το σούρουπο, σκιές-φαντάσματα να χάνονται στα σοκάκια μες στην αντάρα.

Γιώργος Κουμπούρης



Στην παραπάνω φωτογραφία εικονίζονται ο Κωνσταντίνος Κόλλιας και η σύζυγός του Ευθυμία. Θειά Θυμιούλα, την ήξεραν και συνήθιζαν να την φωνάζουν οι παλιοί. Γνωστή για τα αστεία της, ξεχώριζε πάντα στις Απόκριες.